

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

قوتله جدید رژیم مرتجع خمینی علیه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

در صفحه ۳

در تنگنای جنگ و بحران رژیم

در ماه گذشته تحولات تازه ای در خلیج فارس رخ داد؛ شکست های تازه ای در جبهه ها شمسب جمهوری اسلامی شد، برخی روندهای سیاسی در کثاکش های درونی رژیم شتاب گرفت و بحران رژیم در فرازی دیگر، آشکارا زهر زمان را نرسود. در اواخر فروردین ماه، نیروی دریایی آمریکا در خلیج فارس به تعرض تازه و موثری علیه نیروها و تا سیات جمهوری اسلامی دست زد، بیانه های متن حملات تازه، اما بت مین به یک رزمنه و آمریکا شسی بود. این رزمنه و در منطقه ای می بین اما بت کرد که قبلا توسط آمریکا و متحدان ش مین روی شده بود. در جریان این تعرض، آمریکا، ابتدا دو سکوی نفتی متعلق به ایران به آتش کشیده شد، دوز روز بعد، ناوگان دریایی آمریکا با غرق کردن چهار ناوچه جنگی ایران، بیش از ۲۰٪ ظرفیت رژیم نیسرویی دریایی جمهوری اسلامی را نابود ساخت و چهار روز بعد از این ماجراجویی، دولت ریگان تصمیم تازه خود، مبنی بر افزایش حضور و حمایت گسترده تر از کشتیرانی در خلیج فارس را اعلام کرد و رئیس کمیته نیروهای مسلح سنای آمریکا تهدید کرد که "دوره آزمون در خلیج فارس به سر آمده است..." در این راستا، دولت ریگان تصمیم گرفت که از این پس نیروها و ناوگان آمریکا در خلیج فارس از زهر کشتی بی طرفی که مورد تعرض قرار گیرد، صرف نظر از این که با برجم کند، م کشور حرکت کند، حمایت

تدارک فجایع تازه

جنگ هر زمان در نقطه ای اوج میگیرد، به آتش می کشد، ویران می سازد و قربانی می کند. ماه گذشته کانون شعله های سوزاننده و ویران گر جنگ، به سه خلیج فارس کشیده شد. این منطقه با ردیگر در تشریح و آشوب فرورفت. عراق با یک حمله هوایی غافلگیرانه با یانه نفتی لارک و چندین کشتی بزرگ و کوچک را - که در صدور نفت ایران اهمیت بسیار داشتند - به آتش کشید. این حمله که نامی از برتری هوایی عراق بود، در نظر انتصاری ضربه سختی بر رژیم جمهوری اسلامی وارد آورد و جریان صدور نفت را که برای آدامه جنگ اهمیت حیاتی دارد، دچار آسیب های جدی ساخت. گسترش عملیات دریایی، خطر برخورد های تازه بین ناوگان آمریکا شسی مستقر در خلیج فارس با جمهوری اسلامی را افزایش داده است. آمریکا به متا به یک میهمان ناخوانده به برکت آدامه جنگ، دیگر چنان در خلیج فارس جا گیر شده است که خود را از هر جا حیجانای دارای حق و حقوق بیشتری میداند. ناوهای جنگی آمریکایی در همه جای خلیج فارس گشت می دهند و آدامه حمله آفرینی و تها و زگری اند. آنچه که حضور گستاخانه آنها را در مرزهای جنوبی کشور ما، موجب شده، آدامه جنگ و سیات های ماجراجویی رژیم خمینی است. این وضعیت خلیج فارس را آتسمن حوادث پیش بینی شده و غیر قابل کنترلی ساخته که می توان منجر به فجایع تازه ای شود. دریای کشور های دیگر به جنگ بگنا بند، بیگانه را به زگر داندن آزمون خلیج فارس و جلوگیری از خطر بروز یک جنگ منطقه ای قطع جنگ ایران و عراق است. برای این کار باید سیات جنگ طلبانه رژیم خمینی مها شود و ناوهای کشورهای غیر ساحلی از خلیج بیرون روند. آمریکا نمی توان ندونمی خواهد آتش و امنیت به منطقه را باز کرد. تامین آزادی کشتیرانی در خلیج فارس و نظارت و کنترل بر آن با به عهده نیروی دریایی و ویژه ای زیر نظر سازمان ملل متحد آگذاز کرد. در ماه گذشته، جنگ شهرها فروکش کرد. اما بمبارانهای پراکنده نقاط مسکونی و مراکز اقتصادی آدامه یافت و قربانیها و ویرانهای تازه ای به بار آورد. خطر شروع مجدد دوره تازه ای از کشتارهای مهیب همچنان باقی است. دیگر هیچ کس، نه در ایران و نه در عراق به قول و قرارها و تضمین های دوز رژیم آدم کشی که به سخنان خود نیز کوچکترین ارزشی قائل نیستند، با ورنه دارد. جنگ شهرها به جزئی از روند جنگ تبدیل شده است. هر جا دهنه کوچک می تواند با ردیگر کا بوس دو ماهه شوک باران های اخیر را زنده سازد. آنچه بر ابعاد دظرمی فرزند، گسترش تکران کننده بمبارانهای شیمیایی و خطر بروز مجدد جنگ شهرها، این با ربا استفاده از سلاح های شیمیایی است. رژیم های خمینی و صدام نشان داده اند که از دست زدن به چنین جنایت وحشیانه ای نیز با ندارند و هر از گاهی آن را در شهری کوچک و روستاهای دور افتاده می آزاما بند. عراق ماه گذشته، رسما به استفاده از سلاح های شیمیایی اعتراف کرد و آن را اقدام ویا سخ متقابل به بمبارانهای شیمیایی آژسوی جمهوری اسلامی خواند. کمیسیون ویژه سازمان ملل متحد که از ایران و عراق با زدید کرد و نیز وجود

انتخابات، نمایشگر تباهی رژیم

دور دوم انتخابات در ۲۳ اردیبهشت برگزار شد و سرانجام تدارک وسیع و طولانی خمینی، بیست و هفتاد و یک سالگی، در فضای انباشته زده شنام، افشاکری، اتها مزی، درگیری و سرقت و بیجانسه آرا و صندوق ها و انباشتاراکا ذیب "بزرگ ایسساد"، به نتیجه مطلوب خلیفه جماران منجر شد و مجلسی با اکثریت نیرومند عتا سرکوش به فرمان خلیفه، مهیا گردید. اگر در دوره های قبلی، عوامل رژیم داخل و تصرف دشمنان را با حق الزحمه با نده خود را از خرمین آرا برداشت می کردند، این بار رشتها با بار، به سرعت "منسزل مسکونی" منتقل شد. به این حقیقت، محمدرضا با هنر، نما بنده مجلس دوم و کارکنان دیادی رسالت برای مجلس سوم، اعتراف نمود، با هنر به افشای گوشه های دیگری از اقدامات وزارت کشور خمینی نیز دست زد. او با یاد و روشد:

بقیه در صفحه ۱۱

قطع رابطه عربستان با جمهوری اسلامی

دراواثل اردیبهشت ماه سال جاری، دولت عربستان سعودی را به سیات خود را با جمهوری اسلامی قطع کرد. مناسبات سیاسی عربستان با رژیم خمینی پس از کشتار خونین سال گذشته در مکه، نیز به شدت تیره شده بود. اما اینک رابطه سیاسی میان دو کشور، رسما قطع شده است. خمینی در اواخر فروردین ماه سال جاری در دیداری که با گروسی، خاتمی و امام جماران داشت، بر اجات اعلام کرد، که با یستی امسال نیز ما نندمال قبل، زوار ایرانی به نظا هرات "برائت از مشرکین" بپردازند. او از جمله چنین گفت: "ممکن نیست حجاج ما به حج بروند و دست به نظا هرات سیاسی زنند". با این سخنان، خمینی آشکارا ساخت که امسال نیز ما نندمال گذشته، او قصد دارد مراسم حج را به قربانگاه حجاج تبدیل کند.

پس از سخنان تحریک آمیز خمینی، که بینه عربستان با حضور فید، تشکیل جلسه داد و در بیان این جلسه اعلام نمود که "به علت تعمیر اماکن مقدسه عربستان سعودی تاگزیر است تعدا دزاشان خانه خدا را کاهش دهد و به هر کشور، نسبت به جمعیت آن سهمیه بدهد". به دنبال این تصمیم، دولت عربستان اعلام کرد، از ایران فقط ۴۵۰۰۰ هزار زائر قبول خواهد کرد، در حالی که رژیم خمینی خواهان اعزام ۱۵۰۰۰۰ زائر به حج بود. واکنش عربستان سعودی در مقابل سخنان تحریک آمیز

بقیه در صفحه ۷

در این شماره

- ☆ یاب شکل بحث جمعی در صفحه ۳
- ☆ نمایش حضور زنان در مجلس ارتجاع در صفحه ۴
- ☆ افزایش دستمزد، خواست کارگران در صفحه ۶
- ☆ روحانیت و خمینی در عصیان ۱۵ خرداد... در صفحه ۵

تکانه نوین در سیاست اصلاحات چین

در صفحه ۸

ریشه و علل درگیری در لبنان

در صفحه ۹

این اقدامات آمریکا باعث شده که دست عسراق برای گسترش حملات به نفتکش های ایران باز تر شود. رژیم عراق با استفاده از فرصت، در مدتی کوتاه ۱۴ نفتکش و با بسته به ایران و از جمله، بزرگ ترین نفتکش جهان را که در اجاره ایران بود، مورد حملات سنگین قرار داد. تلفات و خسارات زیادی به بار آورد. در حالی که جمهوری اسلامی از واکنش در برابر تجاوزات ریگان در خلیج و حمله متقابل به کشتی های کشورهای عربی و حاکم عراق با زما نسد.

همزمان با تجاوزات راهزنانه ریگان در خلیج، جنگ در جبهه ها حمله عراق به "قا" شدت گرفت و به شکست سنگین سیاتیا خمینی و با زپس گیری "قا" توسط ارتش صدام انجامید. شکست در "قا" که دو سال قبل به بهای جان بیش از ۵۰ هزار جوان ایرانی صرف شده بود، موقعیت جمهوری اسلامی را در جبهه ها به شدت تضعیف کرد. در دوران حکومت ونیز در میان مردم میهن ما و مجمع بین المللی با زتاب گسترده ای یافت و فروما ندگی سران جنگ طلب رژیم و بیاینده بودن سیات آدامه جنگ را نمایان تر ساخت. مجموعه این تحولات که بیایه و به سرایت افشا ق افتاد، به نوبه خود، باعث شد که بحث در باره مسائل مربوط به جنگ و خلیج در اظهنه سارات و موضع گیری های مقامات رژیم که بیانگرا فزایش شدت و سردرگمی در میان مقامات با کده، سرمقاله صفحات روزنامه های رژیم با زتاب، به سرقالسه نویسی روزنامه اطلاعات بر ضرورت تدوین سیاتسی تازه تا کیده نمود. در حالی که فرستجانی، اما بت مین به رزمنه و آمریکا شری را توسط های از جانب دولت ریگان برای جلوگیری از خروج مین روبه پای متعلق به متحدان اروپا ای آمریکا خواند و در بودن هوا پده ای کویتی را نیز توسط ای برای تحت الشعاع قرار دادن جنبایات رژیم صدام در خلیج، بنا میسد. روزنامه میکیان به انتقاد علنی از موضع فرستجانی پیرامون هوا پیماری شسی دست زد و سیاتسی از مقامات ریز و درشت رژیم، اما بت مین به رزمنه و آمریکا شری را، ضربت "نیروهای اسلام" به "کفر" چنانی تا میداند. "دفتر تحکیم وحدت"، بخشش از بیانیه انتخابی خود را به حمله به کسانای اختصا داد که به جنگ و راه حل نظامی بیای لارمرا نندهند. همزمان با تشدید مدا خلالت تها و زکارا تشدید

امپریالیسم آمریکا در خلیج فارس و تشدید جنگ در جبهه ها، عربستان سعودی، روابط سیاسی خود را با رژیم خمینی قطع کرد و کنفرانس فوق العاده و یک رابه شکست کثا زد و بدین ترتیب، رشتا را آمریکا به جمهوری اسلامی با اقدامات عربستان تکمیل شد. تعرضات آمریکا و صدام در خلیج، تصادف می شده و نیست، رژیم خمینی برای سرپا نگه داشتن ما شین

بقیه در صفحه ۲

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی

رژیم در تکتای ...

زنجی خود، به دلاری های نفتی به شدت نیازمند است. این رژیم بیگانه با مسال های جنگ، بخش بزرگی از توان مالی، سیاسی و نظامی خود را صرف ساختن یک مجاری مالدی، رقیب را باز نگه دارد، اکنون در شرایطی که ذخیره رزی رژیم به پای شین ترین سطح خود رسیده و بحران اقتصادی عمیق صنایع کشور را در معرض نابودی قرار داده، و در شرایطی که هیولای جنگ از نفس افتاده، جمهوری اسلامی برای تداوم جنگ بیش از هر زمان دیگری به درآمدهای نفتی وابسته شده است، شغرفات علیه تاسیسات و شناورهای نفتی ایران در خلیج فارس توسط حکومت ریگان در واقع امر، دست گذاشتن بر مجاری تنفسی رژیم است. دولت ریگان که به گفته ریچارد مورفی، می خواهد "مطمئن باشد که هیچ قدرت غالبی - که با منافع آمریکا در حال تضاد است - نخواهد توانست مانع از انتخاب شدن خصما نخواهد شد. عینا از اختیار را در کف نداشتن باشد" و "سیاست اعراب و ترو" رژیم خمینی که به گفته مورفی "علیه منافع اعراب دوست و علیه منافع آمریکا است"، ادا نمیشد (زادیسو آمریکا ۶۷/۲/۱۶).

همزمانی تهاجم صدام، ریگان و عربستان بسا انتخابات و تغییرات ناشی از آن، این سؤال را پیش کشیده است که پیوندی میان این رخدادها می توان وجود داشته باشد؟ یک نکته مسلم است که در جریان انتخابات، رسالت نتوانسته به اهداف خود دست یابد و در نتیجه مجلس سوم شکت خورد، در حالی که جریان مخالف رسالت تقویت گریه کرد. در آن کسان و وجود دارند که در عین دشمنی بسا کمونیست ها و انقلابیون، نسبت به آمریکا مخالفت ها داشته و دارند. این امر طبیعی است و نتواند با استقبالی حکومت ریگان روبرو شود.

رویداد مهم دیگر کشور در فاصله زمانی مورد بحث پایان یافتن انتخابات و اعلام نتایج آن بود. خمینی در مواجعه بحران عمیق اجتماعی و اقتصادی و تهاجمی شدید در فزون شده ها، برگزاری "دلخواه" انتخابات را لازم دیده بود. پس از صدور فرمان برگزاری انتخابات، نزدیکترین مریدان و دوست پروردگان خود را با شعار "اسلام ناب

محمدی" به پیش صحنه راند و در پیام، نتخاباتی خود، مخالفان دولت موسوی و نافرمانان مجلسین دوم را تلویحا، جانبداران "اسلام آمریکا" نامید و خواستار معرفی آنان به مردم شد. گرچه رسالت کوشید تا با تفسیر پیام خمینی، خود را از قبول آنها م اسلام آمریکا بی گنا نشان دهد، اما سخنان خمینی آن قدر صریح بود که شایسته تفسیر و تفسیر و جستجوی مبادیق "اسلام آمریکا" در خارج از جبهه حزب الله، باقی نگذاشت. رسالت، تنها توانست با اقای مجد در صدد مداران "ایران گیت"، نامشروع شمول اسلام آمریکا را گسترده تر کند. اما نتوانست از فشارها تنگم "اسلام آمریکا" رها شود و این امر، رسالت را که پیشتر، بسیاری از اهرام های حزبی و دولتی را از دست داده بود، در تنگنای بیشتری قرار داد. و به وزارت کشور که وظیفه اعمال اراده خمینی را عهده دار شده بود، امکان داد تا با به بازی گرفتن شورای نگهبان و توسل به همه سیاه های "اسلام پندانه"، در احوال انتخابات را با جل دروغ بزرگ ۱۷ میلیون مشارکت کننده و بسا گزینش بخش اعظم عناصر مورد نظر خمینی برگزارد. علائم تهاجمی در احوال انتخابات، موجب سیاه از دیگری دیدمان جناح های حاکم را در نسیال داشت، به گونه ای که صفحات روزنامه های رژیم در دستنماها و افتخارهای متقابل انباشته شد، اما خمینی به وجود تپیداده ها و اعتراضات رسالت دور چندانی توجیه نشان نداد. دوباره اما هر دو سیاه دور اول، میدرسالت ها از افراطی، به جبران شکست دور دوم را بر آورده ساخت و دور دوم نیز بسا نتایج مشابه دور نخست، به پایان رسید. و نمایندگان مجلس سوم با اکثریت سنگین تری از سینه زان "اسلام" محمدی برگزیده شدند.

خمینی پس از پایان دور دوم نتخابات سیاست و قطعیت یافتن پیروزی برسالت، الحن خسود را تغییر داد و در برابر سم عده نظریه اقطاعی موقیع، فرمول "اسلام آمریکا" و "اسلام با محمدی" را "منسی" کرد. و در حالی که مهدوی کنی را در کنار خاتمه ای، رتسنا، آرد بیلی و موسوی، در حسینیه جاران به "تشیفات الله" فرا می خواند، اما بجای دودستگی را به دست های دشمنان نسبت داد و بسا "جوان ها" توصیه کرد تا از "شهوای نفسانی" دست بکشند.

تدارک فجاج ...

مجرورین سلاحی شیمیایی هم در عراق و هم در ایران را تسلا نید نمود. رژیم خمینی هر چند تا کنون رسا به استفاده از سلاحی شیمیایی اعتراف نکرده اما همواره "حق" استفاده از این سلاح مرکب را بر این خود مشروع شناخته است. هم اکنون گزارش های متعددی در دست است که هم رژیم ایران و هم رژیم عراق به گسترش صنایع شیمیایی خود و نیز ارتقاء سلاحی شیمیایی می مشغولند. در ایران و به ویژه در تهران، تلیسنا تپیرا مون چگونگی مقابله بسا جنگ شیمیایی شدت یافته و حتی با نورهانی نیز اجرا می شود. همه این ها نشان دهنده آن است که هر دو رژیم برای دست زدن به یک جنگ شیمیایی در مقیاسی بزرگ ترو تمام عیار آماده می شوند. حادثه ای که اگر اتفاق بیفتد، جنگ را در مرحله تازه ای می کشد و به فجاج و کشتارها، ابعادی غیر قابل تصور می دهد. سلاحی که در حلیه به کار گرفته شده، بسا می تواند در تهران و بسا در نیه به کار گرفته شود. راه جلوگیری از خطر جنگ شیمیایی نه تقویت ذخایر ایکنوئه سلاحی و آماده سازی مردم، بلکه شناسا و تنها قطع جنگ است.

جبهه های جنگ در آرا مش نسی به سر می برند. در پشت این آرا مش موقت، تلاتی دیوانه واری برای ترو هم آورده شرایط حلات خونین تازه ادا می دهد. رژیم خمینی پس از شکست سنگین ما گذشته و از دست دادن "فا" با جدیتی دو چندان در پی گرده آوری نیرو است. با زامورین رژیم در هر شهر و روستا دست های خون لود خود را برای شکار جوانان و نوجوانان و حتی کودکان دراز کرده اند و هر کس را به جنگ می آورند، می گیرند و به جبهه می فرستند، اعزام جباری دانشجویان "دا و طلب" گسیل دهها دانشفرندان آموزش دیده که به جبهه و فشا بر سایر جوانان، کارگران و همه اقوام مردم ادا می دهد. این بسیج نیرو که به ویژه پس از شکست "فا" شدت گرفته، حاکی از قصد و نقشه رژیم برای دست زدن به تهاجم ت بزرگ و خونین تازه ای است. جمهوری اسلامی نمی تواند شکست "فا" را به آسانی تحمل کند. فا و برای این رژیم، یک منطقه استراتژییک به شمار می رفت و در نتیجه های او برای فتح بمصر، اهمیت درجه اول داشت. تصرف فا و که به قیمت شکار ۵۰ هزار جوان ایرانی به دست آمده بسود و حفظ آن، که هر روز دهها تن به خاطر قربانیان می شدند، همچون اوج قدرت "رزمندگان اسلام"، در جنگ هشت ساله "مدیر خشد"، بسا نگر قدرت برتر نیروی زمینی بود، و روجه نیروهای جمهوری اسلامی

خمینی که برای تحمیل اراده خود، جبهه سه حزب الله را با تهاجم های جدی مواجعه ساخته بود، بسا در نظرات مثبت اوضاع جنگ، منطقه و به ویژه خلیج فارس ویرانی تشبیه دستاوردها و ایجا دستا دل بسا در دستنما جذبیدن نیروها، به آرماسازی جوی آوردن بسا بتوان زگمشتر شکار بیین جناحها و وحا مت بیشتر اوضاع جلو گیرد، اما رسالت به وضعیت تازه، بسا آسانی تمکین نگردید و نخواهد کرد. توانا تسی اقتصادی و سیاسی رسالتها، به آنها این امکان را می دهد که در عمل برگزیده آجا بسا به برداری دلخواه از نوعیت تازه ادا ندهند و یا بسن بدان معنی است که در آینده برگزیری جناحین علاوه بر مجلس، در خارج از آن نیز گسترش یابد.

تداوم بسا رژیم در حال تنگنای فلج کننده اقتصادی و رشد اختلافات در زمینها را های دست یابی به اهداف جنگ، بر سر ترو رضای عمیق مردم رژیم ولایت فقیه، سیاسی عمومی کشور ما را از بسا سیست خاصی برخوردار کرده است. حاسیت اوضاع در شرایطی که به نارضایتیها و اعتراضات مردم افزوده می شود، به هیچ وجه بسا به مورد کم توجیه نیروهای انقلابی و ترقیخواه کشور قرار گیرد. ما بسا اعتراض فقهی ای قلم بر سر گردگی گلبا گنی و مرعیت بسا سیاست "تداوم جنگ تا نابودی کشور" صرف نظر از میزان صحت و سقم آن - بسا نگرانی و قطعیت است که اعتراض به جنگ از چنان زمینها و قعیسی و نیرومندی برخوردار شده است که جناح های رقیب یکدیگر را به شعله ور شدن آتش خشم خود ها علیه جنگ، تشدید می کنند.

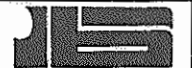
تدارکات ما در برستان و مرتجعین دیگر برای سمت سودان به نارضایتیها و اعتراضات مردم با بد برای همه نیروهای انقلابی و ترقیخواه کشور که مدافع صلح و آزادی اند و علیه رژیم ولایت فقیه بیگانه می کنند، هشدار می دهد. تسلطی گردد، حاسیت اوضاع جامعه، همه فدا ثانی خلق را در سراسر کشور و جهان ملزم می سازد تا ضمن مبارزه پیگیر علیه رژیم جنگ طلب و آزادی کش ولایت فقیه، بیگاری بسا بی وقفه برای اتحاد وسیع نیروهای خواهان صلح و آزادی و سرنگونی رژیم ولایت فقیه را تداوم بخشد، اما رجوع مطلوب و نیز جریانات نا پیگیر سواشکارا در سوار شدن بر مواجعه به کجراه بردن مبارزات مردم ناگذا رند □

برای پرداخت هزینه های سرام آ و جنگ، جیب و جیب جیب بر کشور زده است. در این حراج شرم آور، هیچ چیز از جان انسان ها، ثروت های کشور، آینه شده کودکان و نوجوانان و تمدن و فرهنگ با سالتسی مردم، ارزی ندادارد. ممشی آخوندو دولت عسی سر ما به داری طرفدار آنها، به خاطر اهداف ارتجاعی و دروایی ارشدی "امپراطوری اسلام" در آرزوی فرمان راندن بر یک میلیاردمردم مسلمان و پسر کردن جیب های پر ناشدنی خود، ۵۰ میلیون مردم کشور را بسوی نابودی و مرگ سوق می دهند، اما بسا وضع نمی تواند نودینا پدا اما می دهد. نارضایتیها و اعتراضات مردم گسترده تر می شود و مردم بیشتر و بیشتر به سوی صلح روی می آورند. حتی در میان خود آخوندها و فقهها و علما، نیز ادا به جنگ به تشدید اختلاف و درگیری انجام می دهد است. با یگا رژیم در ادا به جنگ روز به روز محدودتر می شود. اما بسا رژیم ما به جیب خود، به صلح نخواهد داد. تشدید مبارزه متحد و همگانی، تنها راهی است که برای برقراری صلح وجود دارد □

پاس شکل ...

تحوالات بسیار در حال انجام است، جامله تحول در فعلیت حزب کمونیست اتمام یافته است. مگانسیم تشکیل ارگان های رهبری حزب در حال بهبود است، فعلا لیت آنها، تحت کنتسول شدیدتری تدارک داده است و میدان وسیع تری برای علنیت، تداوم نتقا دا خود، تدارک شده است. ... کنتسول نس کک بسا اهد کرد تا پیشرفت به دست آمده در عرصه های اصلی رسالت اقتصادی - اجتماعی و اجرای فرم مدیریست اقتصاد تجزیه و تحلیل گرده و شرکت بسا بسا زمان های اجتماعی و ارگان های دولتی و اقتضای در نوسازی به بحث گذا رده شود. دستور جلسه کنفرانس به شرح زیر مشخص شده است: ۱- اجرای تصمیمات متکرره ۲۷ حزب کمونیست اتحاد شوروی، نتایج اصلی حزب اول دوازدهمین برنام ۵ ساله (۱۹۹۰-۱۹۸۶) و وظایف سازمان های حزبی در پیشبرد بیشتر و نتسول سوازی. ۲- تمهیدات برای دموکراتیزه کردن بیشتر پلنوم ژوئن ۱۹۸۷ نسبت تعداد نمایندگان شرکت کننده در کنفرانس را یک نماینده از ۳۷۸ نفر عضو حزب تعیین کرده است. کمونیست های شوروی شمیم گرفتند آنکه تها می کارهای عملی در عرصه قتصادی و دیگر عرصه ها را آن چنان انجام دهند که با دستا بی از تجربه عملی و نتایج واقعی، بسا متا به درس های آموزشی آینه شده، در کنفرانس شرکت کنند □

زندانی سیاسی آزاد باید گردد

اطلاعیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

نوطه جدید رژیم مرتجع خمینی علیه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

حکومت مائیل فاشیستی را با زهم تقویت کند. اقتصاد ایران است. معنی دار ادب‌های آمریکا، بی‌بسی و صندای آلمان دریا زتاب فوری اظهارات ما مورا طلاعاتی رژیم، متقابلا نشان دهنده توجه خاص امیریا لیستیا به جراج سوزنشان دادن های سردمداران حکومت است. آنها مکثیف جاسوسی به‌فدا ثیان خلق درعین حال نشان دهنده هراس بی‌بی با یان رژیم زیپونند ناگسستی مردم فدا ثیان خلق، این رژیم‌کنان خستگی نا پذیرانه؛ استقلال، آبادانی و شکوفایی ایران است.

رژیم سرکوبگر، همچنین با دروغ پسران را ز پیرامون به اطلاع کشف دو فقره بمب از رفقایای زداخت شده، قصد دارد تا با استناد به آن، نقشه‌های جنا پتکارانه و تروریستی خود علیه این رفقا و نینسز رفقای که مدتیا است زیرا عدا مقرر در اندام پیدا ده کند. به علاوه مزدوران منبیتی رژیم در مشهد به نحسوی ردیالانه و توطئه‌گرانه از فزیده (اصطلاح دارای ما موریت معین و در راه با رفقای ما مانا می‌برده است که سزود و پوج محض است. هدف رژیم از زایشن دانستن برداری و این رابطه موهم، ایجا فذضای بدبینی در بین نیروهای انقلابی و ترقی‌خواه میهنان و یک تفرقه افکنی آشکار است.

رژیم خمینی با هیچ‌فدا مسرکوبگران سندی نتوانسته است و نخواهد توانست مبارزه خستگی‌نا پذیر فدا ثیان خلق را حتی برای یک لحظه متوقف کند. خمینی با پدید آمدن یکده هجج بهینان و تهمت زدنسی نمی‌تواند ندر پیوندنا گسستی مردم ایران با سزا فدا ثیان خلق خلیل وارد آورد. هرچنا بت، هر توطئه و هر دروغ از سوی رژیم جنگ افروز، مستبد و خصم مردم علیه فدا ثیان خلق، حقا نیت هر چه بیشتر میسازد و زه سازمان فدا ثیان خلق ایران (اکثریت) را به ثبات می‌رساند و با تحکیم بینش از پیش پیونده توده‌های مردم و سازمان منجر می‌گردد. خمینی با پدید آمدن یکده هجج حیلر ردیالانه و تفرقه افکنانه ای نمی‌تواند حتی ذره ای هم‌عز فدا ثیان خلق در راه اتحاد همه حزب و مسا ئل مردم با حده آنها، توسط توانایی منصوبه نگریه هجج هم حزب در سال ۱۳۴۹، تفصیلا مشخص شده است. برای کثیرا ن سراسری این جج شناخته شده است تا اعفای از کمیته مرکزی را که از عهده نجا موزایف برینیا مدها، خراج و اعضای دیگری را جگزین آنها نماید، اما اتحاد آنها سنا نیاید و سزای یک پنجم کل تعداد اعضای کمیته مرکزی منتخب نگریه با شد. یک کنفرانس می‌توانست اعفای جدید را از میان اعضای علی‌البدل کمیته

هم میهنان! رژیم مرتجع ولایت فقیه از زبان یکسبی از سرکوبگران مزدور و در مشهد، با ردیگر با ردیسف کردن یک مشت آرا جیف علیه مینا رزان فدا ثی خلق، مجبور شده است در میان انواع اشیا مات وجعلیات متبذل، از جمله سرکوبگران نه‌چهار ما بهیش خود به تنگیلات و هوا داران سازمان در استان خراسان برده بردارد. رژیم، اکنون در شرایطی وارد میسبه اعتراف حضور رژیم جویا نه‌وسبی وقعه فدا ثیان خلق در میدان مبارزه علیه خود شده است که بی‌ترجای می‌سبست جنا پتکارانه دادا ده جنگ، شدت افلاسی اقتصادی و شدت بحران درون حکومتی، آن را در تنگنای سخت قرار داده و با گسترش موج اعتراض توده‌های وسیع مردم مواجه شده است. سران حکومت، برای لایوشانی شکست‌های سیاسی و نظامی و اخیرا ن ترفا افکار عمومی کشور را توجه روز افزون به نسرزوی بی‌با بقه جمهوری اسلامی در عرصه بین‌المللی و برای رها ثی از در مان ندگی جنم‌گیری که به آن دجسار آمده اند، به صلاح تهدید و سرکوب متوسل شده‌اند. حکما جنگ افروزی و مستبد ولایت فقیه با به‌نما ییش گذاشتن اقدامات سرکوبگرانه خود علیه نیروهای انقلابی، میسبده بر آنند که برآمد مردم به پیوروزی خدشه وارد آورد و چشم‌انداز جنبش اعتراضی خلق را تیره جلوه دهند. همه حقایق حکایت از آن دارد که رژیم از موضع ضعف به جنبش انقلابی بی‌نتیجه‌های روی آورده است.

رژیم اکنون که با ردیگر مجبور به دیدن پسرده سکوت و طغیان میزودا مدها علیه فدا ثیان خلق شده، دروغ‌ها وجعلیات با زهم تا زه تری علیه سازمان ما ساز کرده است. از جمله، با بیرون کشیدن اتهام کهه و شناخته شده جاسوسی، از میان خودنا تنساب بی‌شرمانه فدا ثیان خلق که به میهن پرستی پیگیر شیره اند، خواسته است تا با نشان دادن خصومت خود علیه نیروهای ترقی‌خواه میهن و کشورهای مترقی همسایه، اما میدودا عمدا مینیریا لیست‌های آمریکا به

یاب شکل بحث جمعی

در برنامه مؤذن ۱۹۸۷ کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی، تصمیم گرفته شد که سه نوزدهمین کنفرانس سراسری حزبی فراخوانده شود. قرار است که این کنفرانس در ۲۸ ژوئن ۱۹۸۸ برگزار گردد. این یک واقعه تاریخی بزرگ در زندگی حزب و کشور شوروی خواهد بود. برای کمونیست‌های شوروی، این در واقع آزمایشی است در موضوع اصلی زندگی اجتماعی؛ نوسازی. چه فرقی است میان یک کنفرانس حزبی و یک کنفرانس حزبی؟ این تفاوت توسط برنسون و ایلسلی بندار، دکتری علوم (تاریخ)، مسئول بخش توسعه حزب در استانبولما رگسیسب لنینیسم کمیته مرکزی ج.ک.ا.ش ذیلا شرح شده است:

کنفرانس بالاترین ارگان حزب کمونیست‌های شوروی است. قدرت و کارکرد آن بسیار وسیع می‌باشد. کنفرانس‌های عمومی حزب، شکلی از مباحث جمعی در مورد مسائل اساسی است. مداولات مباحث فعالیتهای حزب بین‌کنفرانس‌ها است. کنفرانس‌ها، هر وقت که ضرورت ایجاب کند، فراخوانده می‌شوند. در تاریخ حزب کمونیست اتحاد شوروی، ۱۸ کنفرانس وجود داشته است، اولین آنها در سال ۱۹۰۵ و آخرین آنها در فوریه ۱۹۴۱ برگزار گردید. در ابتدا اصول استواری حاکم بر سازمان کنفرانس‌ها نبود. ترکیب شرکت‌کنندگان در این کنفرانس‌ها را کمیته مرکزی حزب انتخاب می‌نمود. بدین ترتیب، اولین کنفرانس به وسیله سه نمایندگان سازماندهی شده برای شرکت در یک کنفرانس حزبی منظم، آمده بودند و کنفرانس به خاطر وقایع انقلابی آشفته‌ای زمان تشکیل نشده بود. کنفرانس هشتم (سال ۱۹۱۹) بر اساس سهمیه معینی از نمایندگان فراخوانده شد. بعد از آن کنفرانس هیجدهم (سال ۱۹۳۹)، نمایندگان کنفرانس‌ها بر طبق قوتایین مصوب کنفرانس انتخاب گردیدند. فواصل بین کنفرانس‌ها نیز متفا و بود. دستور جلسه کنفرانس‌ها، دامنه وسیعی از مسائل مربوط به فعالیت حزب را در بر می‌گرفت، نظیر مسائل مهمی چون مسائل ارضی، ملی، کتیک‌ها و توسعه حزب.

بعضی از کنفرانس‌های عمومی حزب در مقاطع خاص مبارزه انقلابی فراخوانده شدند و تصمیماتی اتخاذ کردند که پیش‌درجهت پیشبرد فعالیت حزب برای دوره طولانی که در پیش داشت. کمیته مرکزی را انتخاب کردند تا ترکیب آن را تغییر دهد. مقام کنفرانس‌ها در میان بالاترین ارگان‌های

تکانه نوین در سیاست... بقیه از صفحه ۹

- ضروریست که فکرا از ادگان، بحقیقت را با بداری واقعیت‌ها مستحکوم و پرا تیک را به عنوان تنها معیار حقیقت انتخاب نمود؛
- مردم با بداری خود برای ساختمان سوسیالیسم را در برپوشاریت مشخص کشورهای خودشان انتخاب کنند؛
- برای ساختن سوسیالیسم در کشوری که به لحاظ اقتصادی و فرهنگی عقب مانده است، یک مرحله ابتدائی خیلی طولانی با وجود داشته‌باشد؛
- وظیفه اساسی برای یک جامعه سوسیالیستی، رشد نیروهای مولده و تمرکز نیروها برای نوسازی می‌باشد؛
- اقتصاد سوسیالیستی، یک اقتصاد دگالائی برنامهریزی شده است؛
- رفوم، نیروی محرکه مهمی برای توسعه یک جامعه سوسیالیستی است؛
- با زیودن درها، به‌روزی دنیای خارج برای نوسازی سوسیالیستی، ضروری است؛
- فرهنگ پیشرفته سوسیالیستی، یک خصوصیت ضروری جامعه سوسیالیستی است؛
- یکی کردن دوباره سرزمین مادری، با بداری کارست اول، یک کشور، دو نظام، به‌دست آید؛
- شیوه کار خوب برای موجودیت حاکم، حیاتی است؛
- رابطه با احزاب کمونیست و احزاب دیگر در سایر کشورها، با بدرخط اصول استقلال، برابری کامل، احترام متقابل و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر باشد؛
- صلح و توسعه، مقولات کلیدی جهان امروز می‌باشند.
- کنفرانس هیجدهم حزب کمونیست چین، با هیچ‌یک از مقولات سیاسی خارجی برخورد نکرد. در یک عبارت مختصر، این نشست فقط احساس رضایت خود را، با توافق آمریکا و شوروی در اصل سلاح‌های با سرد متوسط و کوتاه، اعلام کرد و از گرایش یمه سوسیالیست‌ها، شنج‌زدائی شرق و غرب استقبال نمود. گزارش به کنفرانس، اشاره نمود که "موقعیت کنونی بین‌المللی برای نوسازی سوسیالیستی کامتاسب است."

مرکزی انتخاب کرده و به همان میزان اعضای علی‌البدل جدید برای جایگزینی آنها انتخاب کند. تصمیمات یک کنفرانس سراسری منوط به تصویب کمیته مرکزی بود، به استناد تصمیمات مربوط به جایگاه‌های اعضای کمیته مرکزی و انتخاب اعضای علی‌البدل کمیته مرکزی بر سرترا زسازی ونوسازی انقلابی جاری در بقیه در صفحه ۲

- ۱- "اصول چهارگانه ناعبارتند از: "سوسیالیسم، دیکتاتوری دموکراتیک خلق، نقش رهبری حزب کمونیست، ما رگسیسب لنینیسم و اندیشه مائوسه دون".
- ۲- علاوه بر حزب کمونیست، حزب حاکم در چین، چندین حزب و گروه سیاسی بورژوازی وجود دارد. اتحادیه (لیگ) دموکراتیک چین، جامعه ساختمان دموکراتیک و ملی چین، حزب عدالت چین و ...
- ۳- این اصل که توسط چین به پیش برده شد، همزیستی دو نظام اجتماعی - اقتصاد (سوسیالیسم و سرمایه‌داری) در درون یک حکومت - جمهوری خلق چین - را برای یک دوره معین ایجاب می‌کند. مثلاً، طبق توافق بین چین و بریتانیا، کبیر، پس از تجدید حق قیومیت به فرهنگ کنگ در سال ۱۹۹۷، به مدت ۵۰ سال نظام سرمایه‌داری در آن منطقه، همچنان با برجا خواهد ماند.
- ۴- در سیزدهمین کنفرانس حزب، شیوه جدیدی برای انتخابات کمیته مرکزی ج.ک.ج و کمیسیون مرکزی ج.ک.ج برای با زری انضباطی به کار برده شد: تعداد دکاندیده‌ها، دردمد بیشتر از تعداد اعضاء کمیته مرکزی بود و تعداد دکاندیده‌ها برای اعضاء علی‌البدل، ۱۲ دردمد بیشتر از تعداد بود که می‌بایست انتخاب گردند. کنفرانس برای این روش یک رشته اطلاعات اساسی دیگری را در اسناد مهمه ج.ک.ج وارد کرد.
- ۵- بر طبق آمار منتشره از سوی ژن مین ژیا شو از زمان برگزاری دوازدهمین کنفرانس ملی در سال ۱۹۸۲، ج.ک.ج با بیش از ۱۳۰ حزب سیاسی در خارج پیوند برقرار کرده و با تجدید رابطه کرده است.
- برگرفته از نشریه "مسائل صلح و سوسیالیسم" شماره ۲ سال ۱۹۸۸

بخاطر زندگی، حقوق و آینده کودکان

۲۲ سال است که چنانچه بیا اول زوشن (۱۱ خرداد) را به عنوان روز جهانی دفاع از زندگی و حقوق کودکان در برابری برقرار کنیم، بیسما و فقرویه خاطر بر خورده ای آنها از امکانات مناسب آموزشی گرامی می‌دارند. تصویب بیا نیه حقوق کودک توسط سازمان ملل متحد (سال ۱۹۵۹)، که همه دول ملزم به اجرای آن هستند، از جمله دستاوردهای مهم مبارزه نیروهای شرقیخواه بشردوستانه است. اما اکنون با زمان ملل در حقوق کودکان است. هم‌اکنون با زمان ملل در حقوق کودکان و هم‌اکنون با زمان ملل در حقوق کودکان است.

کودک طبع می‌خواهد. ترانه‌های که بربل اوست این است: "بگذار همیشه من باشم، بگذار همیشه مادر باشم... بگذار همیشه زنجار باشم...". امروز دفاع از حق زندگی کودکان و وفاداری زمین، یکسوی از انگیزه‌ها و عرصه‌های اصلی مبارزه جهانی نیا نرا تشکیل می‌دهد. با گردیدن ناچیزی از هزینه‌سنگین، مسایقه تسلیحاتی خرج تغذیه، از میان بردن بیماری‌های واگیر، آموزش و رفاه کودکان می‌شود. ده‌ها ی کودکان جیره‌ای دیگری داشت. سال ۱۹۸۷ هزینه تسلیحاتی مجموعاً به آن بریک تریلیون دلار بالغ شد، در حالی که سال گذشته نیز همچون سالین قبل ۲۹ میلیاردیون کودک تنها در آمریکا سرنگی جان سپردند.

اکنون سال است که جنگ حق زندگی را از کودکی ایرانی سلب کرده و بیا به خاطر افسانه‌ها سست، غنچه‌های بسیاری را جنگ ناکشفته برپر کرده است. بیا ریجیم‌شدن؛ شما رکشیری سره‌ا و رکشی اردوگا‌های فقر و فلاکت نیا دندوا نیا که بزرگتر بودنده‌های "بیشتی" که آخوندها وعده می‌دادند، بیا به قتل گام‌ها گذاشته‌اند و ننگشند؛ جنگ شادی را از دل‌های کودکان زدوده و روانشان را افسرده‌است. جنگ با خون دانش‌آموزان را در کلاس‌های درس ریخت، بیا آنها را از مدرسه به بیابان‌ها فرستاد. با رسال سال، موک با ران و مختل شدن تحصیل بود. وقتی فروردین امسال بخشناه آموزش و پرورش مبنی بر تعطیل شدن مدارس سررا سرگوربه جزا ستانهای خراسان، گیلان و مازندران منتشر شد، مدت‌ها از تعطیلی مدارس می‌گذشت.

طبق بیا نیه حقوق کودک، بشری با بیدبختترین چیزهایی را که دارد، در اختیار کودکان بگذارند. اما هر جا که نظم جامعه بر بیا به بیره کنی انسان از انسان استوار است، کودکان را سرچشمه‌های کار را زانسان انگارند، زیرا استثمار کودکان به نسبت سودی که می‌آفرینند، از کارمندان آنها نیا صرفه‌تر است.

طبق برآورد فدراسیون جهانی سندیکی به تعداد کودکان کار در گردن‌سین ۱ تا ۱۴ سال به ۱۴۵ میلیون نفر می‌رسد. تعداد کارگران خردسال ایران در سال ۵۵، ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر بوده است. این رقم در جمهوری اسلامی به مراتب بیشتر است. اما واقعیت کار کودکان در کشور ما در ارقام خلاصه نمی‌شود. کشور ما تنها کشوری است که سرمایه‌داری نیست، اینجا ولایت فقیه حکومت می‌کنند و بیا تا با حکام متجسس در ده‌های میان‌در مورد مصیبت‌های کار کودکان نیا

هم میهنان ارمنی زیر ستم ولایت فقیه

در چینه جمهوری اسلامی، ستم‌مفای عقی به بر اقلیت‌های ملی و مذهبی اعمال می‌شود، اما منته ایران که از جمله این اقلیت‌ها هستند، قرن‌های متمادی است که در کنار دیگر اقوام ولایت‌های ایرانی در این سرزمین زیسته اند و بیا آزادی، آبادی و سربلندی آن‌ها رو بیکار کرده‌اند. تردیدی نیست که ایران، میهن آرزو نیست، اما حاکم جمهوری اسلامی همواره حقوق آنان را گستاخانه بیا یعل کرده‌اند. رژیم‌ها به پای تحکیم ارگان‌های سرگوبگر خویش بر فشار بر ارا منه نیز آفزوده و تدریج به بیا زپس گرفتن دستاوردهای گدا انقلاب بهمن برای همه مردم ایران به همراه آورده‌اند، برداخت‌های این نیا کتفا نگرده و حتی به تعرض علیه دستاوردهای چنددهه‌ها را منه دست زد.

تغیر و قشار رژیم، تا به آنجا پیش رفت که به طور غیرمستقیم، حق سکونت ارا منه در ایران را زیر سؤال بود و هم میهنان ارمنی ما را مهمان نمان تا خواننده‌ای تا میدک بیا دیده "سرزمین خسود، ارمنستان شوروی" با زگردند! رژیم ولایت فقیه هم عرصه‌های زندگی ارا منه کشور را تحت فشار قرار داد، اما بشیرین تعرضات، متوجه عرصه فرهنگی بوده و هست. مدارس ارمنی، انجمن‌ها و کارخون‌های ملی - فرهنگی که با انقلاب بهمن فعال تر شده بودند، مورد هجوم رژیم قرار گرفتند، نخستین گام، انحلال مدارس ارمنی بود. سیاست ارتجاعی رژیم سبب شده مسئله دوام این مدارس از سال ۵۹ به این سو، به مسئله میرمتما ارا منه تبدیل شود. علیرغم مقا و حل‌ها جی‌ا‌ا منه، رژیم خمینی تنها بیا حقوق این مدارس نیفزود، بلکه ارا نه‌ا که تا آن زمان به دست آمده بود (از جمله حق تدریس و

همه کرا هت خود به چشم می‌خورد. بدران می‌توانند کودکان خود را اجاره دهند، تا در کارگاه‌های قالی - بافی یا خون سرانگشتان شان گلنهای قالی را رنگین کنند و در مزارع و تعمیرگاه‌ها طعم‌جوب و شلاق کارفرما را بچینند. ما ده ۲۱۷۵ از ربا خمینی تصریح می‌کنند که "اگرولی یا قیم بجه مال ارا نه ارا ده‌دهد یا خود ارا اجیرد بگری نماید، اشکال ندارد".

آموزش و تربیت کودکان نیز تقریباً بی‌چشم مرتجعین کام‌شده است. در بودجه سال ۶۴ هزینه‌ها تنها ۱۰۰۰ مدرسه را در نظر گرفتند، در حالی که به گفته وزیر آموزش و پرورش در همان سال برای ۷۰۰ هزار دانش‌آموز جدید ۴۰ هزار واحد آموزشی جدید مورد نیاز بود. آموزش و پرورش نیز به عرصه تاخت و تاز سرمایه‌داران بدل شد تا فرزندان زحمتکشان بیش از پیش از امکانات ادامه تحصیل محروم شده و ناگزیر گردند که رانها یا زاکا شوند. در فروردین امسال لایحه مدارس "غیرانتفاعی" به تصویب نیا رسید که طبق ماده ۱۷، منابع مالی این مدارس عبارتند از: الف - شهریه دریافتی از اولیاء دانش‌آموزان و "ب" - کمکهای دریافتی از دانش‌آموزان و اقارب و خیرین و مساعیر خیریه. "مهمتر از همه اینست که زبا علمی درسیها کاسته شده و جهل و خرافه‌بسه کتب درسی را به آنها است.

کودکان میهن ما همچنین قربانیان سرکوب بهرحمانه بهلیس نیز هستند، چه کودکان کشته‌شده شکنجه‌ها در برایش چشم‌پدران و مادران زندانی‌شده توسط رژیم کتف‌شده‌اند تا مگر اولادینشان و ادا ربه "اعتراف" شوند.

در قوانین کنونی جمهوری اسلامی، از بدربه عنوان "ولی دم" یعنی صاحب حق فرزندندگن می‌رود. مطابق ماده ۱۲ از فصل دوم "قانون قصاص و مقررات آن" هرگاه پدر یا جد پدری فرزند خویش را کتفند، قصاص نمی‌شود. قوانین کنونی در مورد دختران به مراتب وحشیانه‌تر است. حکم شرعی دختران خردسال را از حقوق کودکی محروم می‌کند. دختر ۹ ساله که شدمی‌توان ارا سا به بخت کرد، به یوزده دروستا‌ها و خارج از محدوده شهرها، کم‌نیتند بدران و مادرانی که بیا ظر کم‌کردن هزینه‌ها نا خوروی بهشت گردانی قانون، لبخند کودکانه زلب دختران خویش سترده و آنا را با دست خود به قمریک زندگی اندوهسار برتاب می‌کنند.

در سایر رژیم‌ها و جنگ و جور و جهل، میلیون‌ها کودک ایرانی زبا ربا یک زندگی بی‌خوف و هراس، به‌دشت در مان و آفرین محرومند. زنان که مادران فرزند و مادران گوزا بشتگی ارا نه‌است، مسئولیت بزرگ - تری در دفاع از امنیت و حقوق کودکان دارند. با بید به خاطر کودکان، علیه ادا جنگ بیا رزه‌گرد، بیا بد تا شیرات خرافه آموزی در مدارس و دانشگاه‌های رژیم را از دیدن کودکان زودبوسه و بی‌آبادی ربا بسه ماهیت ارتجاعی حکومت آگاه ساخت. قوانین و حدودی ارتجاعی تر از آنچه در جمهوری اسلامی برای کودکان تدوین و به موردا اجرا گذاشته می‌شود، وجود ندارد. بیا بد به خاطر دفاع از زندگی و حقوق کودکان در به خاطر آینه سعادت با رانان، علیه جنگ، استبداد و بی‌عدالتی و برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی بیا گرانه مبارزه کنیم. □

نخستین قربان ارمنی، نیز مورد حمله قرار داد. هم اکنون در مدارس ارمنی، تدریس زبان و تاریخ ارمنی ممنوع است. نونهالان ارمنی مجبورند حتی دروس دینی خود را به زبان فارسی بیا موزند. به دانش‌آموزان، تنها از کلاس‌های اول تا پنجم اجازه داده می‌شود، به زبان مادری خویش آموزش ببینند.

زندگی روزمره ارا منه، مانند زندگی همه مردم زحمتکش ایران، با فشارهای طاقت فرسا توام است. جوانان ارمنی نیز به زور به جبهه‌های جنگ کشیده می‌شوند و به خاطر ارا نه، ارتجاعی رژیم کتف می‌شوند. گرانی و بیکاری و کمبودها، بر آنا نیز فشار وارد می‌ورد. سیاست‌های ارتجاعی رژیم، از یک سو و تسلیحات مخرب حزب دشا ک و بورژوازی ارمنی از سوی دیگر، با عا شده که بسیاری از ارا منه از زندگی در ایران کاسر دوشوند و رها بیا بستر را در پیش گیرند. بسیاری از خانوادها ای ارمنی به هروسيله‌ای می‌گردند و بیشتر آنها به کشورهای غربی پناه می‌برند. آنجا برای اکثریت ارا منه بیا جبر دشواری‌ها و ستم‌های تازه‌ای در راه است.

سروش‌ت حقوق ملی - فرهنگی ارا منه ایران با سروش‌ت جنشی عمومی خلق عجین است. اما علین س زمان و به ویژه نیروهای پیشرو ارمنی، بیا بید بگوشند بیا ایجاد دسته‌های مخفی در میان ارا منه به س زمان گری بیا زده و دیگران را در ستم زند و سیاست و برنات موا حدی را به میان کانون‌ها، انجمن‌ها و محافل دمکرات و علنی ارا منه بیا بید، فعالیت‌های محافل برانگنده رها منه متحد کنند و این مبارزات را با خواست‌ها و شعارهای طبقه کارگر و جنبش عمومی خلق علیه رژیم جمهوری اسلامی پیوند دهند. سیاست‌ها را به ارا یده و به نفع نیا سیونا لیستی و تنگ‌نظرانه به ویژه مبارزه با حزب ارتجاعی دشا‌ها و تسلیحات مخرب و

نمایش حضور زنان در مجلس ارتجاع

خانم‌ها، رئیس جمهوری رژیم خمینی، در آستانه انتخابات مجلس شورای اسلامی، طی مصاحبه‌ای با مجله "زن روز" درباره سهم زنان در مجلس گفت: "این یک امر تصادفی بوده که در هر دوره پیشین تنها ۴ نماینده زن به مجلس راه یافتند. افزایش تعداد خانم‌ها که کبرای مجلس انتخاب می‌شوند، می‌تواند خیلی بیشتر از ۴ نفر باشد، هم‌انطور که مصطلح و هم‌انطوراً وضعیت خارجی، چهل نفر نماینده زن هم در مجلس باشد، برای مجلس نیست."

اینکده ی دودوره، تنها ۴ زن یعنی کمتر از ۱/۵ درصد کل نمایندگان توانسته‌اند، به مجلس راه یابند، نه یک تصادف و اشتباه، بلکه یک قاعده و حکم در رژیم ولایت فقیه است. در اندیشه فقها، زن به ستم "طبیعت" خویش از بسیاری حقوق اجتماعی و سیاسی محروم است. لذا اگر قرار بود در این زمینه عقیده و آراء فقهی را حاکم بر آراء مردم، بیا نیست، نماینده همین ۴ نفر نیز به مجلس راه یابند، اما واقعیت این است که تقاضای جامعه چنین اجساز به و مجالی را به آنها نمی‌دهد. در دوره انقلاب مشروطیت برخی حقوق دمکراتیک زنان، که در مقدمه اصل هشتم قانون اساسی تصریح شده بود، از قبیل - متساوی‌الحقوق بودن اهالی مملکت در مقابل قانون، قانوق مساوی بودن ارا نه در برابر دشا‌ها، از موضوعات جدی مخالفت روحانیت "مشروع" خواهر مشروطیت بود. خمینی نیز علیه حقوق دمکراتیک و آزادی‌های بورژوازی زنان در رژیم‌ها، از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن آنها، مبارزه می‌کرد. تجربه ۹ سال حکومت جمهوری اسلامی نشان داد، نه تنها زنانی به مجلس راه یابند که عرصه وظایف عمومی نمایندگان، بیا سیاست جنگ و سرکوب و بیا بگذارند در چوب آندیشه‌ها و مرکب مشروطیت از منافع سرمایه‌داران و روحانیت دفاع کنند. به علاوه عنوان وظیفه ویژه برای مشروعیت بخشیدن به افکار و احکام متحجر قرون وسطا کتف در مورد زنان، شرکت زنان در انتخابات از دیدگاه

جمهوری اسلامی، نه به رسمیت شناختن حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی زنان، بلکه پیش از هر چیز، بیا د امکانی جهت برگردن صندوق‌های رای است. وارد کردن چند زن حزب الهی در ترکیب نمایندگان در شرایطی که زنان از مهم‌ترین عرصه‌های فعالیت اجتماعی، عمار از اقتصاد، سیاسی، فضاکی و غیره محرومند چیزی جز یک نمایش عوام‌فریبانه نیست. خود خانم‌ها طی مصاحبه‌ای می‌گویند: "لبسته‌ای را به شما بیا که حضور زن را لحاظ نمایی دادن دخالت زنان در مسائل جامعه، جز بید نیست... چون جمهوری اسلامی منتهماست بیا بیک، خانمها را در ستم سیاسی، مشارکت نمی‌دهد. این اقدام بیا بد بر طرف می‌شود."

طی دودوره پیشین مجلس، زنان نماینده به قانون بودهای رای دادند که در آن زنان از گرفتن سهم کم‌های غیر نقدی محرومند، به نفع فیزیکی رای دادند که طبق ارا نه، حق طلاق و حق حضانت فرزند بیا مرد است، حتی حساب بانکی کودک با وجود پدر، از دست ما خارج است، زن بدون اجازه شوهر، حتی حق مسافرت ندارد، بیا انداز تصف مسرد ارا می‌برد... آنها لوا بیا را تحویب کردند - نظیر لایحه خدمت نیمه وقت زنان - که به نفع استگنا‌های مادری بیا بیا آفزود، به لایحه قصاص و فانون حدود و تعزیرات اسلامی رای دادند، که طبق آن دخترکان ۹ ساله، انسا نه‌ای بالنی می‌شوند که بیا نیا آنها را شوهر داد و در صورت ارتکاب "جرم"، همچون افراد بالغ به کیفر رساند.

سال گذشته، همین نمایندگان زن در چیا ن مبارزات مربوط به تصویب لوا بیا و طرح‌های ایجاد اردوگاه برای تادیب زنان، لایحه "تحسوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس‌های مبتذل" و "طرح مبارزه با بدحجابی و بدلیباسی"، مشوق تلاش برای قانونی کردن تحمیل حجاب شرعی بوزنان بودند.

بیا ن ترتیب، در شرایط خفقان با رجا کم‌بسر جا معوم و ستم‌مفای حاکم بر زنان، حتی اگر ایا تنها ۴۰ نماینده زن هم انتخاب شوند، تنها تیره‌تاسی از اسلاف خود، بنا گزیرا تصویب قوانینی خواهند بود که کماکان، تحمیلات ارتجاعی رژیم علیه زنان را مشروعیت می‌بخشد.

تفرقه‌انگیزان، در عین حال از اهمیت حده ی برخوردار است. اساسی ترین و نخستین شرط برای بیا ن دادن به تبعیض و ستم‌مفای بیا اقلیت‌های ملی و مذهبی، رهاکی میهن از چنگال رژیم خمینی و استقرا رژیم دمکراتیک است که راه‌تایمین عدالت و ترقی اجتماعی و حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی را در جا معده ایران هموار کند و امکان زندگی صلح‌آمیز، آزادانه و برابر حقوق را برای همه مردم در سرزمین مشترک ما، فراهم سازد. □

روحانیت و خمینی در عصیان ۱۵ خرداد

بمناسبت ۲۵مین سالگرد ۱۵ خرداد

۱۵ خرداد برای خمینی و روحانیت پیرو او، روزی بزرگ و تاریخی است. خمینی این روز را به مثابه نقطه عطف "ظهور" خویش، "یوم الله" نام نهاده و برخی لفاظی ناپسندیده مفرغ را بر آن غرور کرده است. برای رستاخیز نوین اسلامی در کوره آرزو نیاخته، بزرگداشت ۱۵ خرداد برای جلادان حاکم بر میهن ما، شاه مری تشریفاتی، بلکه مری داوای اهمیت آیدئولوژیک است. زیرا جمهوری اسلامی ایران کنونی، با رخدادهای ۲۵ سال پیش و آنگاه، ۱۵ خرداد ۴۲، دارای پیوندناگسستی است. تکرار همه ۱۵ خرداد برای ملت ایران، برای طبقه کارگر و توده زحمت نیز ضرورتی است. با یادرویدادی راکتیک روزگاری همچون برگی ورق خورده در تاریخ کشور به نظرمی رسید، همچون امری مربوط به امروز، مورد بررسی قرار داد و درس ها آموخت. با دیده ای بینش برش با ردیگری ساختاد: چه عواملی سبب گشتند تا خمینی، سالزمان روحانیت و مراجع بزرگ برخلاف دوره های قبل تر، هم نوابا هم در برابر رژیم شاه قدبر افتاد و هدف آنا چه بود؟

سالزمان روحانیت شیعه که از آغاز قرن حاضر نفوذ او عتبار منتهی و ما در پیش علیرغم تلاش ها، چه در انقلاب مشروطیت و چه در دوره های پسین - مدام روبه کاهش بود، در سال های پس از جنگ جهانی دوم به ویژه پس از کودتای ۲۸ مرداد، خود را با گسترش تدریجی ولی محسوس سرمایه داری و فرهنگ بورژوازی در کشور، مواجه یافت. ولی تدریجی بودن نفوذ سرمایه داری از یک سو و روابط حسنه موجود میان رژیم شاه و آیت الله بروجردی - به مثابه بهره بر روحانیت شیعه از سوی دیگر، منجر به پیدایش روحانیت شیعی عینی میان رژیم روحانیت گشت. هر چند در این دوره، بخشی از روحانیون و از جمله خمینی، از سیاست توی تحولات کشور آشکارا تکرار نبودند، ولی از طریق ترویج و روحانیت شیعه، مانع از تظا هرات می گشت. تحولاتی که رژیم شیعه، ملاحظه آید امیرالیهام میگرداد و اوایل دهه ۴۰ در پیش گرفت، این روابط را در هم شکست: تحولاتی که جا بگزین ساختن سیستم سرمایه داری به جغرافیای نفوذالیهام بدرجهت منافع امیرالیهام بسمجهانی و با تلبیح دگرگونی های در عرصه تغییرات روحانی و فرهنگی ضروری آن را در نظر داشت.

لایحه اصلاحات ارضی که در تاریخ ۲۰ دیماه سال ۴۰ از تصویب گذشت، روحانیت را به لرزه در آورد، در اشراکات سیاست این لایحه، نه تنها مناسبات نفوذالیهام به شاه منتهی تفتد، روحانیت شیعه نیز به نفوذ منتهی و مادی آن در معرض فنا قرار می گرفت، بلکه مملکت و داری های خصوصی روحانیت نیز به مخاطره می افتاد. ده های آماری نشان می دهد که در این دوره ۱۲٪ از کل روستا های ایران یعنی ۶ هزار روستا از ۵۰ هزار روستای کل ایران، جزو موقوفات محسوب می گشت و علاوه بر آن روحانیون عالی رتبه، هر کجا مادی املاکی بودند، روحانیت که سال پیش از آن، یعنی در سال ۱۳۳۱، به تصویب مصدق دایر بر کارگزاران ۲۰٪ بهره مالکان و اراضی و سوسورت و نیز علیه خاندان دولت گشت در موقوفات به پایا خاسته بود. اینک - خود در مخاطره ای جدی می یافت. تنش ها در دست از زمان تصویب لایحه اصلاحات ارضی آغاز گشت.

حرکتی که در جهت تغییر ساختار اقتصادی - اجتماعی کشور آغاز شده بود، روحانیان سیاسی ویژه هان ساختار را می طلبید. نخستین گام ها در این راستا پس از تصویب لایحه اصلاحات ارضی، تغییر برخی مواد قانون اساسی و اصلاحات اساسی مشروطه - که با فشار روحانیت به رهبری شیخ فضل الله نوری و ... در آن گنجانده شده بود - و نهادن مواد بورژوازی به جای آن بود. در ۱۶ مهرماه سال ۴۱، لایحه انجمن های ایالتی و ولایتی در تصویب هیئت دولت (که بینه علم) به تصویب رسید. تصویب این لایحه ضربتی عظیم بر پیگردستگاه روحانیت بود. لایحه برابری بورژوازی حقوقی زنان با مردان را به رسمیت می شناخت، شرط اعتقاد دین اسلام را از شروط انتخاب شدن گان، حذف می کرد و در مراسم سوگند خوردن به جای قرآن، هه که کتاب "اساسی" را رسمیت می داد و دین دیگری برای اقلیت های مذهبی نیز حقوقی را قائل می شد. با توجه به اینکه اعتقاد دینیه انسان بودن زن و بی حقوقی آن، جزو مبانی نظری روحانیت محسوب می گردید و در مکتب روحانیت "ابرا بری و بسرا دری و مساوات" کفر است، پس، لایحه مصوبه دولت، اعلام جنگ آشکاره در روحانیت بود که در انقلاب مشروطه دوره شاه و دوره های پسین، با جنگ و دندان، جهت تثبیت بردگی زن و تثبیت شرط "رجولیت" و اعتقاد به اسلام ... تنگنیده بود.

روحانیت شیعه ایران که بی از تصویب کلیات لایحه اصلاحات ارضی، علیرغم احساس خطر، به حرکتی

جدی برخاسته بود، با توجه به اهمیت عظیم تحولات آریک سو، با یک ن برانگیختن توده های ناگسسته به بهانه های باطل شدن اسلام و قرآن، سلفا علیه او کنش قطعی نشان داد. روحانیت لایحه را به عنوان "اعلام جنگ آشکار علیه قرآن و اسلام" مورد حمله قرار داد و طی تلگرافی که به تاریخ ۲۸ مهر ۱۳۴۱، با امضای خمینی، گلپایگانی و شریعتمداری به علم مخا بر سه کرد، صریحا هشدار داد که: "مصوبه ... مخالف شرع انوروم باین صریح قانون اساسی است ... و علمای اعلام و عتاب بر صیغه و سایر مسلمین ساکت نخواهند نشست"

خمینی - که پس از سرگ بروجردی آزادی عمل بیشتری یافته و در گردآوری مراجع روحانی علیه نوا یح مورد نظر جلو افتاده بود، در تلگرافی که به تاریخ ۱۵ آبان ۴۱، از شاهه خواست که از زنده ماندن دولت علم به دستمنی خود با اسلام ادا هم دهد و تمام کارهای خلاف دین و قانون را بجا علیحضرت نسبت دهد. در اعلامیه ای که خمینی در مقاطع مختلف به مناسبت این نوا یح انتشار داد، صریحا گفته می شود: "دستگاه ما بره در نظر دارند، بنا بر حق و سق و زومرد را تصویب و اجرا کند، یعنی احکام ضروریه اسلام و قرآن کریم را زیر پا گذارد" (اعلامیه "روحانیت اسلام" سال ۱۳۴۱، ص ۲۵، مجموعه ای از مکتوبات و سخنرانی ها، بیامها و فتاوی امام خمینی ...)

در اعلامیه به مناسبت جهلم حاد ده فیضیه - تصریح می شد: "این دولت ... با احکام اسلام مخالف است، نمونه های آن یکی پس از دیگری ظاهر می شود. وزارت دادگستری دولت با طرح های خود و انشاء اسلام و رجولیت از شرای قضا، مخالفت خود با احکام مسلمانه را ظا هر کرد و از این به بعد با کسب در اعراض و نفوس مسلمین، بی خودی و دشمنان اسلام داخل کند. منطق این دولت و بعضی اعضا آن محوا حکام اسلام است"

او در پاسخ به علمای یزدی نوشت: "... دستگاه جبار در گذشته اسلام و قرآن را هانت کرد و خواست قرآن را در ردیف کتب فله قرار دهد، اکنون با اعلام توی و حقوق، چندین حکام ضروری اسلام محو می شود ... روزنامه جمهوری اسلامی، ۲۲ سال پس از آن در ۱۴ خرداد ۶۵ دیگر بار در بیان لایحه نوشت: "در این لایحه در واقع نوعی جنگ علیه قرآن کریم بود، چرا که سوگند خوردن به قرآن مقدس تبدیل به سوگند خوردن به کتب آسمانی - که شامل کتاب های دیگر هم می شود، شده بود. همچنین قیام اسلام از شرای انتخاب و شونده و انتخاب گنبد حذف شده بود"

علیرغم فشارها که روحانیت در برابر مشروعیت ساختن حرکت آغاز شده انجام داد، علیرغم آشوب های که در زمان داد، رژیم بر عزم خود مبنی بر پیشبرد امور نو سازی بورژوازی جا معده درجا رسوب تا منتهی منافع امیرالیهام بسمجهانی و بسوزرژوازی وابسته، با فشاری کرد. شاه روز ۱۹ دیماه ۴۱، منش ماده "انقلاب سفید" (الغای رژیم ارباب - رعیتی، لایحه قانون انتخابات عمومی و اجباری و لایحه منظورا چون تعلیمات عمومی و اجباری و لایحه ملی کردن جنگلیها و ...) را اعلام کرد و برقراری نهاد گدانت. با انتشار ماده موج اعتراض روحانیت بالا گرفت. خمینی به مثابه رهبر روحانیت مبارز در میا رزه علیه نو سازی رژیم گدانت، هشدار داد که: "این حادثه (بفرانگذاشته شدن ۶ ماده انقلاب سفید) انجمنی است با باغای تصویب نامه (لایحه انجمن های ایالتی و ولایتی) مقابله کرد و به همان ملاک نسبت به این ما جرا بر خورد نمود ... و ما اگر ... جو گیری ننماییم، ملت اسلام در معرض فنا و نیستی قرار خواهد گرفت ... و علمای اسلام و جامعه روحانیت علاوه بر آن که خواهنا خواه، خود نیز از فنا و نیستی خواه هدیم و خود را از فنا و نیستی خواه رفت، پیش خدا و دستیارک و تعالی نیز مسئول و مواخذه خواهد بود"

با همین دیدگاه، روحانیت رفتار نامدر تحریک نمود. در اعلامیه ای که به همین مناسبت در آن زمان از سوی خمینی انتشار یافت، گفته می شود که از یک سو، رفتار نامدبعت گذار است و از سوی دیگر اکثریت قاطع اهالی کشور، شرعا، حق رای دادن ندارند، زیرا به شرع آشنا نیستند و فقط، روحانیون دارای حق نظرند و آنها نیز بی چون و چرا مخالفتند. علیرغم اعتراضاتی که تحت رهبری روحانیت در شهرهای مختلف برپا گشت، رفتار نامدبعت بهمن ۱۳۴۱ انجام گرفت. به دنبال رفتار نامدبعت و علاوه بر سخنرانی ها و ویجا های خمینی در محکومیت اصلاحات، در اعلامیه ای که با امضای ۹ رهبر بر حسته روحانیت (لنگرودی، زنجانی، طباطبائی، یزدی، گلپایگانی، شریعتمداری، خمینی، آملی و شای) انتشار یافت، محکومیت اصلاحات و رفتار نامد اعلام گشته است.

پس از نشاء سقا فمقا ماملک رفیع، (از زمین - داران بزرگ و رابط دربار بروجردی در دوره های قبل) با روحانیت، آیت الله خوانساری، اعلامیه مشهور "حلال محلال الیوم" لایحه مهجرا - حرام الیوم قیامه" را در محکومیت اصلاحات ارضی انتشار داد. اعلام این مواضع، آغاز مبارزه جدی علیه رژیم بود.

هما نگونه که یادی رژیم ذکر کرده اند، - سران ایلات و عشایر فارس، یعنی زمینداران بزرگ فارس که مسلحا علیه اصلاحات می جنگیدند، با روحانیت ابراز همبستگی کردند و آما دگی خود را بسمجاری جانیبا در راه اسلام، اعلام نمودند. و به نوشته رفیق بینز جزی بیخانی، نیز از طریق پسر خود، جعفر - بهیجانی، با جناح های مختلف و مخالف اصلاحات ارضی تماس گرفت و بنا به گفته حاج مهدی عراقی - از احبابان مدار خمینی - خمینی دست اتحاد با میدانداران ولایتها و شاهای تهران (حاج طیب سب زفایی و رفقا ن یخی) داد (اطلاعات ۶۴/۳/۱۴). ایجاد چنین روابطی میان مخالفان تا همگون اطلاعات - که یک طیف و از نظر طبقه ای متفا وت بودند - به این دلیل بود که منافع همه آنان در نتیجه این اقدامات رژیم آسیب می دید. در این طیف علاوه بر روحانیون مخالف اصلاحات، برخی از سران ایلات و عشایر و بیروبا زاریان و کسبه و پیشه واران نیز وجود داشتند. روحانیت مخالف تلاش می کرد، نفوذ خود را در میان آنان گسترش دهد. مخالفت روحانیت مخالف با اصلاحات ارضی و پیوند نزدیک آنان با سایر اربان و کسبه و نیز ارتباط تنگاتنگ بخشی از روحانیت با امکا ن بزرگ، امکان گسترش نفوذ را فراهم می کرد.

استادان و روحانیان قضا و تاریخی، بنا می دهند که برخلاف ادعاهای خمینی و پیروان او وکل دستگاه روحانیت در این دوره و در آغاز حرکت خود، هرگز و به هیچ عنوان علیه نظام سلطنت و دربار آن ختن آن اعلام موضع نگردند. خمینی که در سال ۲۳ ختنه نمود: "هیچ فقیهی تا کنون نگفته و در هیچ کتابی ننوشته که ما، شاه هستیم و سلطنت حق ما است ... اگر هم گاهی با شخص سلطانی مخالفت کردند، مخالفت با همان شخص بوده. از باب اینکه او مخالف صلاح کشورشخصی دادند، نه برای اصل سلطنت تا کنون از این طبقه مخالفتی نشده، بلکه بسیاری از علمای بزرگ عالم مقادیر تشکیلات مملکتی با لاطب - ان همرا هی کردند ما خندخوا چه نصیرا لدین طوسی، علامه حلی، محقق شانی، شیخیهانی، محقق داماد و مجلسی و امثال آنها" (گفتار انور، ۱۸۷).

در دوره مورد بحث نیز مواضع خمینی چنین بود. او در آغاز مبارزه با لویایح مصوبه که بینه علم به شاه هینا آید، در مرا حل پسین، شاهرا پنداد که به منافع خویش بیندیشد و رویه حرکت را تغییر دهد و به احکام شرع با پایا بنده گردد: "رویه را تغییر دهید، نسبت به احکام شرع خاضع شوید. تصویب نامه های باطل را که مخالف احکام شرع است، لغو کنید. نسبت به احکام شرع خضوع کنید. ... اگر برای احکام شرع خاضع هستید، ما علاوه بر اینکه مخالف نیستیم، از شما پشتیبانی هم می کنیم." (از نظر در مساجد عظیم، نقل از مجموعه مکتوبات و ... و ... (۸۱) حتی زمانی نیز که در درگیری های بین پلیس شاه و طرفداران خمینی و روحانیت، خون ریخته شد، خمینی و روحانیت هرگز اندیشه ضدیت با رژیم شاه هینا را به ذهن خود وارد نکرد. روحانیت، شاهرا به جهت ما حیت ضد خلقی آن، تنه به جهت دشمنی با توده زحمت و سرکوب استبدادی جنش انقلابی، بلکه قبل از همه به خاطر محدود نمودن پایگاه مادی و معنوی خویش، دشمن می داشت. هما نگونه که در دوره های پیشین تا ریخ حاضر ایران، از مشروطیت بدین سو، ملاحظه می شود، روحانیت هرگاه در دستگنا گیر کرد، اجرای اصل دوم متمم قانون اساسی را به عنوان خواست خویش مطرح ساخت. این اصل که با فشار روحانیت به متمم قانون اساسی راه یافت، هیئت مرکب از روحانی را موظف می کند که مصوبات مجلس را بررسی نموده و در صورت مغایرت آن با شرع، آن را غیرقانونی و غیر قابل اجرا نماید. این اصل که هیچگاه اجرا نگشت، همواره در دستگنا های تاریخی مورد تمسک روحانیت قرار گرفت و به مثابه اهرم فشار عمل کرد. از رهبران هنگام که مسئله لایحه انجمن های ایالتی و ولایتی پیش آمد، روحانیت دیگری با استناد به قانون اساسی آن را محکوم ساخت. خمینی بارها اعلام کرد: یکی از خواسته های ما این اصل است که به قانون اساسی عمل کنید." (اعلامیه ۴۲ی جه ۱۳۴۲)

در مبارزه برای اجرای قانون اساسی (یعنی رعایت مشروطیت و اصل دوم متمم) نه تنها خمینی، بلکه همچا سلام و فضلا حوزه علمیه قم ... در نامه های سرگشته (۲۹/۱۱/۴۲-۲۳/۱۱/۴۲) خواستار اجرای قانون اساسی و عمل به مفاد آن شدند. منظور روحانیت از اجرای قانون اساسی، با منظور برخی احزاب بورژوازی و روحانیون وابسته به - به متفا وت نبود، روحانیت می گفت:

افزایش دستمزد، خواست کارگران

دستمزد عبارت است از بهای نیروی کار کارگر که در مقابل فروش آن به سرمایه دار در مدت زمان معین به او پرداخت می شود...

مورثه که کارگران در مقابل آن متحمل شده اند، سرمایه داران پرداخت می کنند. سرمایه داران نیز طبق قانون...

کارخانگی خود به عنوان کمک به جیبه صرف نظر کنند، این وضع تا مدتی ادامه داشت...

این ترس و وحشت که سرمایه داران را در پی افزایش دستمزد است...

در حال حاضر بسیاری از کارگران ماه به علت با شین بودن میزان دستمزدشان...

کارگران را که با افزایش دستمزد مواجه شده اند...

قانون کار اخیر جمهوری اسلامی که از تصویب مجلس گذشت...

با اینکه کارگران در مقابل افزایش دستمزد...

منظور از این قبیل نام گذارینها، آن است که دستمزد را بر پایه ختی بهای زانها...

در جمهوری اسلامی همه این موارد می تواند...

دستمزد دستمزد سرمایه داران است...

این ترس و وحشت که سرمایه داران را در پی افزایش دستمزد است...

در چنین حالتی با دیده میزانی باشد که...

جشن اول ماه مه ...
جمهوری خلق چین: خیا با نیا و میا دین چین با پرچم‌های سرخ و ویولت‌ها و پلاکاردهای بسیار زیبا و با چراغ‌های رنگارنگ آذین‌بندی شده بود. یائوتلین، عضو کمیته‌های کمیته مرکزی حزب کمونیست چین و معاون نخست وزیر جمهوری خلق چین، در اجتماع مردم به مناسبت اول ماه مه، سخنرانی کرد و تأکید نمود که موفقیت زحمتکشان چین ارتباط تنگاتنگی با تحقق اصلاحات اقتصادی در کشورمان و گسترش ارتباطات سیاسی با دنیا دارد.

اول ماه مه در کشورهای سرمایه‌داری:

(بیش از ۸۰۰ مورد) برگزار شد که در آنجا بیش از ۶۰۰ هزار نفر شرکت داشتند.
 زحمتکشان آلمان غربی ضمن برگزاری اول ماه مه به عنوان روز همبستگی بین‌المللی زحمتکشان از دولت آلمان خواستند که به جای وعده وحرف، به میدان عمل پای گذارد و بیگاری زمین کسسه گریبا نگری آلمان است، مبارزه نماید. آنها خطاب به دولت آلمان گفتند:

فرانسه: میتینگ اول ماه مه، تا دیروز شب در پاریس ادا شده است. صدها نفر در میتینگ پاریس شرکت کردند. علاوه بر این، صدها هزار نفر در شهرهای دیگر فرانسه، از جمله لیون، نورد، ماری و غیره در مراسم اول ماه مه شرکت داشتند.

"تحکیم اتحاد زحمتکشان برای مبارزه در راه افزایش دستمزدها و اجرای بیمه‌های اجتماعی".
 موضوع اصلی کدهر نطق اکثر سخنرانان تا کید می‌شد، عبارت بود از "ضرورت تصویب قانون تامین حقوق زحمتکشان". گدا زال‌ها قبل زحمتکشان در انتظار تصویب آن هستند، اول ماه مه که در تاریخ ۱۳۶۲ نام "روزگار" تأیید می‌شود. در بسیاری از شهرهای دیگر تا یلند برگزار شده که در تعدادی از آنها برای نخستین بار این جشن برگزار می‌شود.

اروگوئه: میتینگ و تظاهرات اول ماه زیر شعارهای:
 - "مبارزه برای افزایش دستمزدها"
 - "برای تامین شغل"
 - "برای بهبود شرایط زندگی"

برگزار شدند. هزاران تن از ساکنان اروگوئه در تظاهرات برگزار شده، مؤسسه ویدئو شرکت داشتند. در میتینگ کدهر مرکز شهر برگزار شدند، بیانیته بزرگترین مرکز اتحادیه‌های صنفی کشور (یلند) اتحادیه‌های صنفی زحمتکشان را تظاهرات در دنیا نیز با طرفداران داشته بود. طبقه کارگر اروگوئه، علیه مسابقه تسلیحاتی مبارزه کرده و از توافق شوری و آمریکا دربار هرتا بودی موکهای هسته‌ای میان بر دوگوتا دربار، حمایت می‌کنند. در بیانیته بیستم مبارزه مردمیکارگوئه علیه اقدامات تجار و زکراته میریالیسم آمریکا، مبارزه مردم‌شیلی و پاراگوئه برای سرنگونی رژیم‌های دیکتاتور، از ابراهامینگکی شده است.

خواست عمده کارگران فرانسه در اول ماه مه عبارت بود از:
 - تضمین حق کار
 - مسکن مناسب برای همه
 - تحولات قابل تدریس برای عموم

پرتغال: در اکثر شهرهای پرتغال (بیش از ۷۶ شهر و منطقه سکونی)، زحمتکشان اول ماه مه را به صورت میتینگ و تظاهرات و اجتماعات توده‌ای برگزار کردند. در بیانیته پرتغال در تظاهرات میتینگ اول ماه مه، دهها هزار نفر با دعوت کنندگان سبوع زحمتکشان پرتغال شرکت کردند.

آنگولا: جشن اول ماه مه در آنگولا، تحت شعار "پیش‌روی پیروزی قاطع در میانه مبارزه اقتصادی" برگزار شد. صدها هزار تن از ساکنان پایتخت آنگولا (لواندا) با شعارهای صحنی بیسرن تا کیدسیاست میلا (حزب کار) به سوی میدان تاریخی شهر به نام "میدان اول ماه مه" - جاییکه در سال ۱۹۷۵، استقلال آنگولا در آن اعلام شد - راهپیمایی کرده و در آنجا میتینگ با شکوهی برپا کردند.

بلژیک: در بلژیک نیز، جشن ماه مه به صورت گسترده برگزار شد. در شهرهای بزرگ صنعتی، میتینگ و تظاهرات با شکوهی از جانب زحمتکشان برپا شد. در تظاهرات اول ماه مه، رهبران بزرگترین کانونهای اتحادیه‌های صنفی و نمایندگان احزاب سیاسی سازمان‌های اجتماعی شرکت داشتند. اول ماه مه در شرایطی در بلژیک برگزار شد که مبارزه طبقاتی در آن کشور شدت یافته است و شرایط بسیار به حقوق توده‌کار ادا شده است. در صفوف تظاهرات کنندگان، پرچم‌های سرخ و پلاکاردهای سیاه حمل می‌شده که بر روی بعضی از آنها شعارهای زیر درج شده است:

"تا بودا بیگاری"
 "خواست ما این است که سیاست‌های اجتماعی - بدفع زحمتکشان اجرا شود".

* **اول ماه مه در جمهوری اسلامی:**
 روزگارگر در شرایط فاجعه‌بار ناشی از ندادن جنگ و تشدید فقر ناشی از مدیون ما برگزار شد. رژیم خمینی همچون سالین گذشته، سعی کرد با محروم کردن کارگران از برکات آزادی‌آزادانه میتینگ‌ها و راهپیمایی‌ها، روزگارگر را برای فراموشی در خدمت تبلیغ سیاست‌های جنگ طلبانه خود قرار دهد. اما با شکست عظیم کارگران از شرکت در مراسم فراموشی رژیم به نفع مختلف امتناع کردند. بسیاری از آنها، به ویژه کارگران آگاه با حداقل امکانات، این سنت‌گرا نغز کارگری را در واحدهای مختلف گرامی داشتند.

اتریش: تظاهرات چندین هزار نفری زحمتکشان به مناسبت اول ماه مه در پایتخت اتریش زیر شعارهای: "مبارزه برای صلح، حفظ دقیق سیاست بی‌طرفی ادنی کشور، علیه بیوسستن اتریش به "بازار مشترک"، صورت گرفت.

صوف به هم پیوسته تظاهرات کنندگان با پلاکاردها و شعارها و دسته‌های گل‌های میخک سرخ و سیاه پرچم‌های افراشته، از شاهراه اصلی شهر عبور کردند. در میتینگ که بعد از راهپیمایی برگزار شد، رهبران حزب کمونیست اتریش و اتحادیه‌های کارگری، زحمتکشان را به تقاضای قطعنامه در برابر تلاش سرمایه‌های بزرگ و از جانب دست راستی، کسسه قندهار در تمام سبک‌های بازاری از شرکت اقتصادی موجود در کشور به دوش کارگران و زحمتکشان بگذارد، دعوت کردند.

میتینگ‌های توده‌ای در شهرهای دیگر اتریش نیز با شکوه بسیار برگزار شد.

مراست اول ماه مه در رژیم خمینی چیزی جز مراسم تجلیل جنگ ایران برپا شده خمینی با عراق نبود. سیاست رژیم در روزگارگر، یک بار دیگر ما هیبت ضدکارگری و ضدشری از رژیم خمینگی زار کلان سرمایه‌داران و بزرگان مالکان را به طبقه کارگر ایران نشان داد. اول ماه مه سال، در عین حال بیانیته‌های مردمی کارگران میهن ما در پاسداری از این سنت انقلابی و فروتنانه در دفع پراختار اول ماه مه، علیه رژیم استبداد و فحشاء پلیس‌های حاکم بر کشور بود.

* **اول ماه مه در دیگر کشورهای:**
هندوستان: جشن اول ماه مه در دهلیس، تحت شعارهای زیر به صورت با شکوهی برگزار شد: مبارزه - علیه خطر جنگ، برای تحکیم اتحاد مردم هندوستان، برای بهبودی بخشیدن به وضعیت میلیون‌ها زحمتکش کشور.

تایلند: در میدان اصلی پایتخت تایلند - ساتام لوانگ - به مناسبت اول ماه مه دهها هزار نفر گرد آمده بودند. سازمان نگرش اول ماه مه در تایلند، کارگران را به تظاهراتی صنفی بودند، شعار اصلی عبارت بود از:

مربوط به تضعیف جریان‌های محافظه کار و رزیدر حاکمیت جمهوری اسلامی، بی‌ارتباط نیست. ملک فید، این رابطه را با گفتن این که: "ما امیدواریم که برخی افراد مومن و مسالمت‌جو در ایران روی کار آید که به خون ریخته‌ایان دهند"، به روشنی بیان نمود.

ارتجاع عربستان که تاکنون علیه رژیم خصومت‌های خود را در رژیم خمینی، تلاش داشت را به طغیان را با جمهوری اسلامی همچنان حفظ کرده و عادی نگاه دارد، شرایط را برای وارد آمدن ضربه رژیم خمینی ساده‌تر از هر زمان دیگر تشخیص داد و پیشقدم قطع رابطه سیاسی گردید.

هم‌زمان با شکست نظامی رژیم در "وا فزایش اعمال فشا‌های آمریکا در خلیج فارس، دولت عربستان به این اقدام روی آورد. تسلیحات و سلاح‌های خود را با آمریکا تأمین می‌کند و با تسلیحاتی که از آمریکا تأمین می‌کند، تسلیحاتی و تسلیحاتی را به رژیم خمینی می‌فروشد. تسلیحاتی را به رژیم خمینی می‌فروشد. تسلیحاتی را به رژیم خمینی می‌فروشد.

سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

جمهوری فدرال آلمان: اول ماه مه در آلمان غربی به صورت میتینگ و تظاهرات

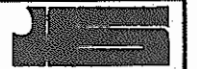
اول ماه مه در کشورهای سرمایه‌داری:
آمریکا: در نیویورک تحت شعار، "کار، صلح، عدالت"، توده‌کار آمریکا جشن اول ماه مه را برگزار کرد. نمایندگان اتحادیه‌های صنفی، سازمان‌های ضد جنگ و سازمان‌های زنان و سایر سازمان‌ها، در نشست‌های صنفی و میتینگ‌ها شرکت داشتند.
 شرکت کنندگان از نمایندگان گسیل شده از جامعه جنبش آزادی بخش ملی آفریقای جنوبی و احزاب سوسیالیستی آمریکا و پورتوریکو و رهبران اتحادیه‌های صنفی بعضی از ایالات آمریکا به گرمی استقبال کردند.
 گس‌ها، دبیرکل حزب کمونیست آمریکا، ضمن نطق خود در میتینگ اول ماه مه گفت:
 "شریعت در انتظار این که کسی از چهره زمین برای همیشه سلاح اتمی زوده‌خواهد، در تکرانی و افراط به سر می‌برد. اکنون دیگر زمان آن رسیده است که بشریت اعلام کند که در جنگ اتمی هیچ کس پیروز نخواهد شد".

ژاپن: زحمتکشان ژاپن، اول ماه مه را با میتینگ و تظاهرات برگزار کردند. میا دین توکیو و معا برپا رک بیوگی از صبح، به درباری مواج مردم تبدیل شده بود که در آنجا، دهها هزار نفر در سخنرانی، به همراه دهها هزار نفر در سخنرانی، به گرمی از زحمتکشان استقبال کردند. در حدود ۳۵۰ هزار کارگر و کارمندان عوامی از توده‌کار گرد آمده بودند. هم‌زمان، در یکی از استان‌های شسر میتینگ دیگری با شرکت ۷۰ هزار نفر برگزار شد. بنا به سنت، در میتینگ مرکزی اول ماه مه، علیه تمام اختلاف نظرات جدی، حول تعدادی از مسائل مشخص استراتژیکی و تاکتیکی جنبش کارگری، رهبران تمام مراکز اتحادیه‌های صنفی و رهبران تمام احزاب اپوزیسیون پارلمانی شرکت داشتند.
 میتینگ زیر شعار عمومی پیش‌روی هدایت تمام نیروهای توده‌ای کار برای گسترش حقوق مردم، برای تامین شغلی، برای بالابردن سطح زندگی مردم، برای تبدیل ژاپن به کشوری آزاد و صلح‌آمیز، برگزار شد.

در میتینگ، قطعه‌های ما در کشورهای آنجا، سیاست حزب لیبرال - دموکرات که تا کدهر سیاست افزایش هزینه‌های نظامی از محل افزایش مالیات می‌باشد، شدیداً محکوم شده بود. در قطعه‌ها به صورت اتحاد همه زحمتکشان ژاپن برای مبارزه جهت منصرف کردن دولت از افزودن مخارج نظامی و بر مبنای سلاح هسته‌ای و تحقق بخشیدن به ایده‌های صلح عمومی تأکید شده بود.

علاوه بر توکیو، در ۱۲۰۰ شهر و روستای ژاپن، جشن اول ماه مه، گسترده و با شکوه برگزار شد.
انگلستان: جشنواره پرشکوهی به مناسبت اول ماه مه در یکی از سالن‌های بزرگ پایتخت انگلستان به نام سالن "الکساندر پابلس" برگزار شد. در مراسم افتتاح استقبال، ن. اوئیلیس، صدراعظم نیویون اتحادیه‌های کارگری انگلستان در نطق خود گفت:
 "قدرت ما در اتحاد ما است. بدون اتحاد، اتحادیه‌های صنفی نمی‌توانند در مبارزه برای منافع کارگران پیروز شوند".

جمهوری فدرال آلمان: اول ماه مه در آلمان غربی به صورت میتینگ و تظاهرات
قطر رابطه عربستان ...
 بقیه از صفحه اول
 خمینی، فقط در همین حد، باقی نماند و مقامات آن کشور، از جمله سفیر عربستان در پاریس و وزیر کشور، مرا حتماً اعلام کردند که "عربستان هرگز به خمینی نخواهد پیوسته، شهرهای آن کشور را به محض تظاهرات تبدیل کند". پس از شکست مذاکره با مجارانی و هیئت همراهی با مقامات عربستان، سعودی، یمن کشور، بلافاصله، رابطه سیاسی خود را با رژیم خمینی قطع کرد.
 رژیم خمینی به دلیل جانبداری فعال عربستان از عراق و نیز سیاست‌های نفتی این کشور، کثرت‌انسی اخیراً و با شکست روبرو ساخت، تبلیغات تشدید علیه عربستان سعودی، راه انداخته بود و موضوع اخیر، بیش از سایر سبب تیرگی روابط دو کشور شده بود. اما تایلند زحمتکش دور داشت که اقدام رژیم سعودی در قطع رابطه، با انتخابات اخیر مجلس شورای اسلامی و تحولات

تکانه نوین در سیاست اصلاحات چین

اجلاس حزب کمونیست چین یک تعریف روشن را نهاده است: اکنون چین در مرحله ابتدای توسعه سوسیالیسم قرار دارد. ملاحظات سیاسی و اقتصادی حکم آن را می‌دهد. بر خورد می‌کنند. اول، جامعه چین یک جامعه سوسیالیستی است، و چین با بدقیوسا سوسیالیستی را حفظ کرده و هرگز از آن منحرف نشود. دوم، جامعه سوسیالیستی چین هنوز در مرحله ابتدای قرار دارد. بنابراین از این مرحله جدید، بلکه با دیدن با های واقعت حرکت کرد. حزب کمونیست چین بر این عقیده است که تحت شرایط ویژه تاریخی، این باور که خلق چین بدون گذارن اولیسه از مرحله سرمایه‌داری کاملاً پیشرفته نمی‌تواند مسیر سوسیالیستی را طی کند بر خورد می‌کنند. مسئله انقلاب است. این باور مهم‌ترین عامل شناختی برای اشتباهات راست‌گرایانه است. از طرف دیگر، با ور به امکان پرش از زوری مرحله ابتدایی سوسیالیسم بدون تکامل عظیم نیروهای مولده با وری است. نگرش آتویا بی نسبت به انقلاب، این باور ریشه اصلی معرفتی اشتباهات "چپ" است.

تشریح "خونجی" با تکیه بر ارزیابی سابقه تاریخی چین اظهار شده در سیزدهمین کنفرانس ملی چین می‌گوید: چین کشور بزرگ نیمه مستعمره و نیمه فئودال بود. بیش از یک صد سال از اوایل قرن نوزدهم، تا اوایل قرن بیستم تحت زور آرمایی های مداوم قدرت برتین نیروهای سیاسی گوناگون قرار داشت. بنابراین انقلاب دمکراتیک نوین پیرو شد. به نظر حزب کمونیست چین، این امر ثابت کرده که سرمایه‌داری برای چین به این دست رسیده بود. تنها راه برون رفت، پیروی از حزب کمونیست، سرنگونی حکومت ارتجاعی امپریالیسم، فئودالیسم و سرمایه‌داری بورژوازی و عزیمت در راه سوسیالیسم است. تشریح ادامه می‌دهد: "با این وجود، دقیقاً چون سوسیالیسم از بطن جامعه نیمه مستعمره و نیمه فئودالی مولدهای مولدهای کنفرانس‌های سرمایه‌داری پیشرفته بسیار عقب مانده تر بود. بیرون آمدن مجبور به طی گذار از یک مرحله اولی خلی طولانی سوسیالیسم است. شرایطی که در آن امکان دارد تحقق یابد، یعنی همان چیزهایی که بسیاری کشورهای دیگر تحت شرایط سرمایه‌داری به دست یافتند. اکنون که سوسیالیسم در چین در پیش از سه دهه در حال گسترش است، یک نظام اقتصادی سوسیالیستی بر اساس مالکیت عمومی و وسائل تولید یک نظام سیاسی سوسیالیستی مبنی بر دیکتاتوری دمکراتیک خلقی مستقر شده است. نقطن رهبری گذشته ما، رگسیسم، مدمر قلمرو و بدلولوی قطعی است. نظام، عملاً، نظام استثمار و طبقات است. استثمارگر محو گردیده اند. این وجود زیربنای اقتصادی هنوز ضعیف است و درآمد پایین و درآمد ناخالص ملی در چین هنوز در سطح پایین ترین درآمدهای جهان می‌باشد.

ژن مین ژیا شاورمقاله‌ای تحت عنوان تشریح مرحله ابتدایی سوسیالیسم در چین از اهمیت زیادی برای ساختن سوسیالیسم در چین است. این بخش بر خورد را است "می‌گوید: مفهوم مرحله اولیسه سوسیالیسم که در گذار از سوسیالیسم به سوسیالیسم سوسیالیست است، به این معنی است که در دوره‌ها زدمت را تدارک می‌بیند. در این رابطه حزب شروع به اجرای وظایف شان در سیزدهمین کنفرانس است: اول - تمرکز بر روی مدرنیزاسیون و وظیفه سرمایه‌دین جامعه چینی گسترش نیروهای مولده است. کمک به رشد این نیروهای می‌بایست به صورت نقطه حرکت برای بررسی همه مشکلات و مسیر اصلی برای قضاوت عملکرد کمونیست های چینی در بیاید. دوم - برای یافتن راهی برای یک اصلاح همه جانبه سوسیالیسم از جمله برای است که از طریق مرسوم پیشرفت می‌کند. در مرحله ابتدایی، خصوصاً در حال حاضر، فرم در چین یک ضرورت تاریخی عاجل به سرمایه‌داری و سرمایه‌داری است. اما در صورتی که طی سالها بوجود آمده، مانعی است جدی برای رشد نیروهای مولده.

سوم - پیگیری استوار از سیاست گسترش پیوندهای خارجی، اکنون روابط اقتصادی بین المللی همچنان به طور فزاینده‌ای تنگاتنگ می‌شود هیچ کشوری ممکن نیست بتواند پیشرفت در راهی بسته پیشرفت کند. زمانیکه یک کشور با بی‌توجهی برای ساختن سوسیالیسم را در خصوص برای آن ضروری است تا مبادله و همکاری اقتصادی و فنی خود را با دیگر کشورها گسترش داده و دستاوردهای تمدن جهانی را جذب نموده تا بتواند در تدریج شکاف بین خود و کشورهای پیشرفته را بپرکند. چهارم - توسعه نیرومندی اقتصاد دکانالیسی برنا مریزی شده با بقای نقش مالکیت عمومی به مثابه نقش مسلط. یک اقتصاد دکانالی کلاسیک پیشرفته مرحله‌ای ضروری از پیشرفت اقتصاد در اجتماع است. می‌باشد آنجا که مالکیت و توزیع مورد نظر است، در یک جامعه سوسیالیستی، "مطلق نگرش و یکسان سازی به هیچ وجه ضروری نیست. در مرحله ابتدایی، گسترش بخشهای متنوع اقتصاد مشروط به باقی‌ماندن نقش مسلط

شوربات جمهوری خلق چین همچنان بررسی خود را در مورد وظایف سازنده و ملاحظات جامعه چین از نقطه نظر مویبات اصولی کنفرانس سیزدهم حزب کمونیست چین ادامه می‌دهند. گزارش کمیته مرکزی حزب کمونیست چین تحت عنوان "پیش، دورا" ساختن سوسیالیسم با خصوصیات چینی که از سوی ژانوزیانگ دبیرسرکل حزب ارائه شده مورد توجه آنها قرار دارد. این گزارش دستاورد چین طی دوره ۹ سال گذشته (از ژانویه ۱۹۷۸ تا کنفرانس نوامبر ۱۹۸۷) را تحلیل می‌کند. دوره‌ای که با یک سیاست همه جانبه اصلاح و تحول با هدف مدرنیزه کردن کشور مشخص شده است.

روژنا مژن مین ژیا شاورمقاله‌ای را در مورد کمیته متوجه تحولات بزرگ اقتصاد - اجتماع است. انجام شده است: برای اکثریت عظیم جمعیت یک میلیاردی چین غذا و لباس و دیگر یک مشکل نیست. در سیاستی مناسبتی رفاه نسبی ایجاد شده، و در آن مناطق که هنوز با اهداف کاملاً تا مین نگردیده و وضعیت بهبود یافته است.

اما مکانات شغلی گسترش یافته است. در شهرها ۷۰ میلیون شغل ایجاد شده. در چین حال در مینا طبق روستایی و موسسات اقتصادی رشد یافته در روستاها و شهرها برای ۸۰ میلیون دهقان این امکان فراهم شده که به طور کامل یا نیمه وقت از رکن و رزی به صنعت روی آورند.

عرضه کالادریا از سه میزان قابل توجهی بهبود یافته است. چین از سرمایه‌های همیشه کمبود طولانی و شدید کالاهای مصرفی نقطه پایان گذاشت. تا موزونی شدید در اقتصاد ملی به میزان قابل توجهی کاهش یافته و اقتصاد ملی به تدریج در مسیر رشد هماهنگ سوق یافته است. مویبات چین متذکر می‌شوند که این ایجاد در چین بدون انجام عظیم کار در زمینه‌های اصولی، بدقیوسا فرهنگ، دفاع ملی و سیاست خارجی توسط حزب امکان پذیر نبود. ژن مین ژیا شاور این باره می‌نویسد:

... در پیرو تیر خورد مناسبت با تفاهای اجتماعی حذف بیدرتن دکالت "چپ" و "راست" با بندگی پاسخ نسبت به اصول اساسی چپا رگانه (۱) و تلاش برای گرانه در راه توسعه اقتصادی و اصلاحات سیاسی و وحدت تحکیم و گسترش یافته اند. نظام عمومی به طور چشمگیری بهبود یافته است. مینا زره علیه لیبرالیسم بورژوازی، آگاهی‌های مردم را ارتقاء داده است. با ارائه نمونه‌های مثبت و از طریق انتقاد مناسبت و راه‌های طریق اقدامات سیاسی، مردم آموزش دیده اند و تجربه‌ها برای مقابله با بدلولوی‌های نا در است افزایش یافته است.

د مکرسی سوسیالیستی و یک نظام قانونی سوسیالیستی تدریجاً مادیت پیدا می‌کند. نظام قانونی سوسیالیستی بر اساس قانون اساسی چین خطوط نمایی تری به خود گرفته است. مردم هر چه بیشتر در امور سیاسی دخالت می‌کنند. جبهه متحد میهنی به نحوی با بقای گسترش یافته است. تحت همکاری و مشورتی میان چندین حزب (۲) تحت رهبری حزب کمونیست بطور موشری عمل می‌نماید. وحدت پر ادانه گروه‌های قومی چین قویا رشد کرده است.

پیشرفت عظیمی در زمینه شکل دادن به یک فرهنگ سوسیالیستی پدید آمده است. آموزش آماجها، اخلاقیات و قانونیت محرکه ایست در سطح ملی، تعلیم و تربیت، علم، فرهنگ، هنر، مطبوعات، صنعت انتشاراتی، بهداشت و ورزش در حال شکوفایی اند. "تحول استراتژیک بدست آمده در دکنتریشن نظامی، هدایت گرافالیتهای ملی است. فرم نظامی موفقیت‌های بزرگی را مویبت شده است. یک میلیون نفر از کمیته نیروهای مسلح گشته است. "در تظابق با اصل "یک کشور، دو نظام" (۳) چین به توافق‌هایی با بریتانیا در مورد مسئله هنگ کنگ و با پرتغال در مورد مسئله ماکائو دست یافته است. تحت هدایت این اصل، چین در جهت حل صلح میزبانه تا یوان نیز پیگیری خواهد نمود. تاریخ اشتیاقات خواهد کرد که ایده "یک کشور، دو نظام" و کاربست آن تحقیقی سرگرازاننده سیاسی ملت چین است. "متناسبتی با زهای وضعیت بین المللی و نوسازی کشور، مناسبت دیپلما تیک و پیوندهای بین المللی حزب مجدداً تنظیم شده است. سیاست خارجی مستقل در تقابل با همونیسم همراه با فعالیت در جهت حفظ صلح جهانی گسترش یافته است. اکنون چین نسبت به گذشته دوستان بیشتری در سراسر جهان دارد.

مویبات چین برای تشریح مرحله کنونی رشد چین بر تعریف پیشینها دنده در گزارش تا کید می‌کند. ژن مین ژیا شاور یک اظهار نظر مطبوعاتی می‌گوید، "تقریباً ۴۰ سال اشتیاقات توسط خلق چین، اشکالی می‌کنند که برای ساختن سوسیالیسم، دانش‌های روشن از مرحله تاریخی کنونی جامعه چین از اهمیت درجه اول برخوردار است.

مالکیت جمعی، با اشکال متنوع توزیع، بر اساس کار انجام یافته، شکل اصلی است. شویقی بقای از مردم برای مرفه شدن نسبت به دیگران از نظر اشتیاقات نه خود فعالیت - های قانونی اقتصاد، در عین حال سمت گیری اصول در آن نهفتند است که رفاه عمومی حاصل گردد. پنجم - افزایش دیکراسی سیاسی بر پایه سبب ثبات و وحدت. در جابلی دیکراسی، نظام قانونی جامع، محیط اجتماعی با ثبات و برخورد صحیح با تفاها در میان مردم همه از ضروریات جامعه سوسیالیستی می‌باشد.

ششم - شکل دادن به فرهنگ پیشرفته بر اساس مالکیت، سطح آیدئولوژیکی، اخلاقی، علمی و فرهنگی. مملکت با مملکت با بدقیوسا، چین با بدقیوسا شنگ نظری و رفتاری محافظه کارانه تولیدکنندگان خود فائق آید، در مقابل ایده‌های میرتسنده فئودالی و سرمایه‌داری مفاومت کند، و شور و شوق خلافتی شده‌ها را ارتقا دهد.

ژن مین ژیا شاور، اخبار ماهی کند که "در حال این دوره، خط اصلی حزب ما، عبارت است از رهبری مردم کشور کنترال لملله چین در تلاشی یگانه و فشرده به منظور تبدیل چین به کشوری مترقی، قسوی و دمکراتیک. به لحاظ فرهنگی پیشرفته و مسدودن طریق تامین رشد اقتصادی، به عنوان وظیفه مرکزی ما، و نا در این به چهار اصل بنیادی و فرم و گسترش پیوندهای خارجی.

پیرو این نقل قول عمومی که "گذشته، چراغ راه آینده است"، کمونیست های چین تجربه تاریخی اخیر خود را به طور مفایسه ای تجزیه و تحلیل نمودند. تا کید می‌شود که همراه با اکتشافات مفید و موفقیت‌های بزرگ، راهی را که حزب پیموده است، بیخ و بخواهی زیادی داشته و ضربات گرانباری متحمل شده است.

کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در گزارش خود می‌گوید که در سال های بیانی ده پنجاه، تحت تاثیر اشتیاقات "چپ" روانه ما برای نتایج سریع و تکلیف و در جستجوی تکامل مطلق بودیم. با این باور که می‌توانیم به سادگی با تکیه بر خواست ذهنی ما و بسپج توده‌های نیروهای مولده را وسیع گسترش دهیم، و اینکه هر چه با مالکیت اجتماعی گسترده تر و سطح آن بالاتر باشد، به همان نسبت بهتر خواهد بود. برای سالهای بسیاری، ما کار گسترش نیروهای مولده را به لحاظ اهمیت مویبت تا حد درجه دو تنزل داده و زمانیکه اشتیاقات سوسیالیستی ما با تکوین یافته بود، با این برداشت که "باز زده طبقه‌ای گره کلیدی است"، به کار خود ادامه می‌دادیم. خیلی از چیزهایی که مانع رشد نیروهای مولده می‌شدند تا سوسیالیستی نبودند، و با فقط کاربست آنها، تحت شرایط معین تاریخی امکان پذیر بود، به مثابه "اصول سوسیالیستی" تلقی می‌کردیم که با دیده آنها چسبید. برعکس، بر سبب این چیزهایی که برای رشد نیروهای مولده مفید بودند و تحت شرایط سوسیالیسم بسسه پیدایش اقتصاد دکانالی، اجتماع شدن و مدرنیزه کردن تولیدکنندگان می‌شدند، با انگ "بازسازی سرمایه‌داری" زده می‌شد که با بیست با آنها مخالفت می‌شد. در نتیجه، ساختاری از مالکیت تکامل غیر ضرورتاً کید می‌شد، و ساختار اقتصادی متجسری شکل گرفت که همسوی آن، ساختار سیاسی بر اساس تمرکز بیش از اندازه وجود داشت. تمام اینها به طور جدی مانع رشد نیروهای مولده و توسعه اقتصاد دکانالی سوسیالیستی شدند.

در اسناد دمویبه کنفرانس، اشاره شده است که در تحلیل نهایی، بدون فرسایش ساختار سیاسی، ساختار اقتصادی نمی‌تواند به موفقیت برسد و روند توسعه یک اقتصاد دکانالی سوسیالیستی با بدقیوسا یک دمکراسی سوسیالیستی را نیز در خود جای دهد. "خونجی" می‌نویسد برای دگرگون سازی ساختار سیاسی، باید دمکراسی سوسیالیستی با ویژگی‌های چینی ترکیب شود. نظام کنفرانس خلقی، نظام همکاری چند حزبی و مشاوره سیاسی، تحت رهبری حزب کمونیست، و اصل سانترا لیسم دمکراتیک در تصویب و اجرای توری تصمیمات، همه از ویژگی‌ها و امتیازات چین می‌باشد. جین شیاو پین، دبیران خصوصیات را ترک، با نظام غربی را معمول کند که در آن سسه قوه (مقننه، مجریه و قضا) از یکدیگر جدا بسوده و از اجزای گوناگون به نوبت بر کشور حکومت می‌کنند. مطبوعات حزبی موارد زیر را در جهت تلاش برای اصلاح ساختار اقتصادی فهرست می‌کنند: جدا کردن به سطوح با نین تر، اصلاح ارگان های دولتی، اصلاح نظام پرسنلی، استقرار نظامی برای مشاوره و گفتگو با مردم، بهبود نظامی دمکراسی سوسیالیستی، تقویت نظام قانونیت سوسیالیستی.

ژانوزیانگ، اولین موردا ز موارد بالا را به مثابه "کلید اصلاح ساختار سیاسی" توصیف کرد. حزب با بدقیوسا لیت با شرا محدودده‌ای که توسط قانون اساسی چین و قوانین دیگر مقرر شده است، جاری سازد تا ارگان های قدرت دولتی، وظایف خود

ریشه و علل درگیری در لبنان

بیش از دو هفته است که نبرد بین شبه نظامیان جنبش امل و حزب الله، در حاشیه های جنوبی بیروت ادامه دارد. نبرد های سنگین در حومه جنوبی بیروت از نظر وسعت و شدت در نوع خود بی سابقه است. تا کنون صدها نفر از مردم بیگنا هوشبه نظامیان طرفین به هلاکت رسیده اند و تلاش های نیروهای ملی و مترقی لبنان و حکومت سوریه، برای پایان دادن به این درگیری های خونین، بی نتیجه مانده است. اختلافات تعیین جنبش امل و حزب الله، در لبنان، از عوامل گوناگونی ناشی شده و سابقه ای طولانی دارد. اما آن چکه این بار، درگیری ها را سبب شده است، تقویت مواضع حزب الله در مناطق شیعه جنوب بیروت با کمک جمهوری اسلامی ایران و گسترش عملیات تروریستی، گروهان گیری و شنج آفرینی آن در لبنان بوده است. این مسائل به عنوان عامل اصلی بروز درگیری های اخیر، کماکان مانع اصلی بر سر راه دستیابی به توافق میان سوریه و رژیم خمینی و آتش بس و قطع جنگ بین اسرائیل و حزب الله است.

یکی از علل اصلی جنگ های داخلی چندین ساله لبنان که وحدت ملی این کشور را شدیداً به مخاطره انداخته است، جدا سازی مردم لبنان بر اساس فرقه های قومی - مذهبی است. از زیر بار استعمارگران فرانسوی، برای حفظ سلطه استعماری خود، بر این جدایی جدایی می فرستادند و تا دین میزدند. تا آن که سرانجام به آن قانونیّت نیز بخشیدند. وجود ساختار حکومتی غیردموکراتیک، به پایتختی که از آنجا در آن پست ها و مقامات دولتی بین جریان های قومی و مذهبی مختلف (مسیحیان، مسلمانان، شیعه و سنی، دروزها و...) به نسبت های مختلف تقسیم می شود، یک از علتهای مهم تشدید درگیری ها است. اختلافات در لبنان بوده و هست. این امر موجب آن شده که از حزب و جریان های سیاسی لبنانی بیرون مینمایند و مواضع قومی - مذهبی هواداران خود شکل بگیرند و طبعاً نماینده چنین مواضعی باشند. اکثر احزاب و گروه های سیاسی لبنان، بی آن که منافع طبقاتی و نیروها و هواداران خود را نمایندگی کنند، منافع و مواضع قومی و مذهبی، سنی ها، مسیحیان و... را انگس می دهند. منازعات قومی با بین جریان های سیاسی لبنانی وابسته به گروه های قومی - مذهبی گوناگون بر سر حفظ موقعیت و افزایش سهم و نقش هر یک در آن نهادهای حکومتی و تلاش بر سر حفظ و گسترش منطقه نفوذی است که هر یک مستقل از حکومت مرکزی دارند. احزاب و جریان های مورد بحث، اهداف مذکور را با دامن زدن به گرایشات قومی - مذهبی طرفداران خویش، پیش می برند. بعضی از آنها، برای پیشبرد اهداف و برنامهمای خویش و تشویق حساب با رقبای خود، به حکومت های کشورهای دیگر متوسل می شوند. این امر سبب می شود که اوضاع پیچیده لبنان با دخالت و تاشیروسیاست های سایر کشورها، پیچیده تر شده و دست یابی به راه حل های دموکراتیک برای حل و فصل نبردهای نیروهای ملی لبنانی و جنگ داخلی آن کشور، دشوارتر گردد.

دمکراتیک کردن ساختار حکومتی در لبنان و ایجاد دفنای دموکراتیک که همه مردم، جدا از تعلقات قومی - مذهبی، حکومت مورد تمایل خویش را انتخاب کنند، تا بین اتحادیگانگی احزاب و سازمان ها و نیروهای سیاسی ملی و مترقی لبنان و مبارزه متحد آنها به همراه سازمان آزادیبخش فلسطین، علیه امپریالیسم، ارتجاع و صهیونیسم، یگانگانه و حل خاتمه بخشیدن به جنگ های داخلی ده ساله در لبنان و حفظ وحدت و یکپارچگی کشور است.

اوضاع دوسه ساله اخیر در لبنان که شاکت عمده آن، بحران همه جانبه اقتصادی است، زحمتکشان ملت ها و مزارع گوناگون را علیه نظام استعماری و مداخلات قومی - مذهبی آنها، به اعتراض و مبارزه علیه اوضاع نابسامان اقتصادی، جنگ و خون ریزی و آذات شده است. این امر به نوبه خود بر شدت مبارزه طبقاتی افزوده و زمینه تضعیف گرایش های قومی - مذهبی را فراهم کرده است.

جنبش امل که بزرگترین سازمان سیاسی شیعیان لبنان است، طیف گسترده ای از قشایر و گروه های اجتماعی گوناگون، از بورژوازی متوسط و کوچک، خرده بورژوازی و گروه های ارتجاعی شیعه مذهب لبنان را در بر می گیرد. امل، به میزانی مورد حمایت و پشتیبانی بورژوازی بزرگ شیعه نیست. حضور وجود چنانچه و گرایش های مختلف در رهبری امل، از این امر سرچشمه می گیرد. همچنین مواضع متفاوت و گاه متناقض جنبش امل در رابطه با مسائل داخلی لبنان، در این رابطه قابل توضیح است.

حزب الله، گروه قومی - مذهبی دیگری است که بنیادگرایان شیعه، سازمان دهندگان آنند. بدنه حزب الله، از نیروهای ملی و ضد صهیونیستی متشکل است، اما وابستگی و تبعیت بی چون و چرای رهبران این گروه، از رژیم ایران، آن را عملاً به عامل رژیم خمینی و پیش برنده سیاست های آن در لبنان تبدیل کرده است. بی جهت نیست که حزب الله لبنان، توسط رژیم جمهوری اسلامی تا بدست و دلنای ویژه ای تا مین مالی می شود. این گروه به دلیل نفوذ اندکش در میان شیعیان لبنان و غیرموجود بودن آن در تحولات سیاسی این کشور، می گوید تا به تازگی شنج آفرینی و توسل به اعمال تروریستی، خود را هر چه بیشتر مطرح سازد و در اوضاع سیاسی لبنان نقش ایفا کند. رژیم خمینی به عنوان حامی اصلی و گرداننده حزب الله تلاش می کند تا از این طریق در میان شیعیان لبنان برای خود، جای باز کند، اندیشه های ارتجاعی خود را تبلیغ نماید و به تمام ایلات توسعه طلبانه ای در منطقه، جامعه عمل عمل بیوشاید، اما گذشته از اینها، رژیم جمهوری اسلامی در پی آن نیست که با گروهان گیری در لبنان، امکاناتی برای معامله با امپریالیست ها به دست آورد و سیاست خارجی ارتجاعی خویش را در خدمت جنگ ایران و عراق، است، به شیوه تروریستی "سروامان" دهد. هیچ یک از گروه های تروریستی و مجبور نظیر "جنگ اسلامی"، مستضعفین روی زمین و مانند آنها، مستقل از حزب الله، وجود راجسی ندارند و از وابستگی آنند، بسیاری از وابستگان خمینی مستقر در لبنان، بدنه است که در مقابل حزب الله لبنان حل شده اند و تحت نام آن فعالیت می کنند.

رژیم خمینی می گوید تا از طریق حزب الله، بدنه سازمان امل نفوذ کند و با خرید عناصر ارتجاعی و بنیادگرایان، سیاست های امل را تحت تاثیر خود قرار دهد.

یکی از مهم ترین عرصه های درگیری امل و حزب الله، تلاش و رقابت حزب الله با امل، بر سر گسترش نفوذ خود در میان شیعیان لبنان برای کسب رهبری آن است. تلاش ما را جویانه نه تنها موفقیتی با حمایت و تحریک جمهوری اسلامی پیش می رود. جنبش امل از فعالیت های بنیادگرایان حزب الهی و رژیم ایران در میان شیعیان لبنان، ناراضی است. امل از تحریکات و تاشیروسیاست حزب الله بر هواداران و نیروهای خویش ناخشنود است. بی آنرا پیش نفوذ حزب الله در جنوب لبنان و حومه های شیعه نشین بیروت مخالفت است. از تبعیت این جریان از رژیم خمینی دلخوشی ندارند و از همه مهم تر با گروهان گیری های حزب الله و تاشیروسیاست های خرابکارانه و ما را جویانه تاشیروسیاست لبنان مخالفت می کنند.

این عوامل، از جمله مهم ترین علل بروز درگیری ها و اختلافات داخلی بین امل و حزب الله

است که این بار در خونین ترین شکل خود، در جنوب بیروت، به نبردهای سنگین مسلحانه انجام می دهد است.

همه احزاب و سازمان های ملی و مترقی لبنان، با عملیات تروریستی حزب الله در لبنان مخالفت می کنند. این اعمال را به نفع امپریالیسم صهیونیسم می دانند. گروهان گیری و تروریسم حزب الله و جمهوری اسلامی در لبنان، موجب آن شده که صهیونیست ها تاج و تکریم در لبنان را توجیه کنند و امپریالیسم صهیونیسم و ارتجاع، بهر روش و تریورسم جنبش ملی و متروقی لبنان را بکوبند و افکار عمومی جهان را مخدوش سازند.

سوریه به عنوان همسایه لبنان و کشور خط مقدم جبهه آوار علیه اسرائیل، نمی تواند نسبت به تحولات اوضاع در لبنان بی تفاوت باشد. حکومت سوریه، اوضاع سیاسی و نظامی در لبنان را دقیقاً زیر نظر دارد و از مواضع ملی خویش به نفع آن می تگر. سوریه با تقویت نیروهای بنیادگرای اسلامی در لبنان موافق نیست، با گروهان گیری و عملیات تروریستی حزب الله که به نفوذ و اعتبار نیروهای سوریه در لبنان، به عنوان عامل ایجاد ثبات، لطمه وارد می کند، مخالفت است. سوریه نمی پذیرد که رژیم خمینی از طریق عملیات تروریستی حزب الله در اوضاع لبنان تا شایرگذا ردوا لال کند. زیرا این کشور نیازمند آن است که حضور نامی خود در لبنان را به عنوان عامل ثبات و کنترل اوضاع آن کشور، به همسایه های درگیر دول منطقه و جهان بقولانند.

اهداف سوریه در لبنان در اوضاع کنونی، به اهداف نیروهای ملی و مترقی لبنان در جهت جلوگیری از گسترش نفوذ و تقویت نیروهای راست مسیحی لبنان از یک سو و بنیادگرایان اسلامی از سوی دیگر، انطباق دارد. در حالی که چندان به بیشتر به انتخاب ریاست جمهوری لبنان نمانده، سوریه نمی خواهد که نام آن را می دارد، مورد بهره برداری مسیحیان راست قرار گیرد.

سوریه به نوبه خود کوشیده و می کوشد تا از طریق نفوذ خود در امل، به اهداف خویش در لبنان، به عمل بیوشاید و موقعیت خویش را در این کشور تحکیم کند. نفوذ سوریه و جمهوری اسلامی بر دو گروه شیعه مذهب امل و حزب الله، موجب آن شده که روزهای اخیر، مذاکراتی بین نمایندگان سوریه و رژیم خمینی، برای آتش بس و قطع جنگ بین اسرائیل و حزب الله جریان یابد. این مذاکرات به دلیل وجود اختلافاتی که بر سر داریم، تا کنون بی نتیجه مانده است.

در این مذاکرات رژیم خمینی کوشید تا با نور و با طرح نقشه های گوناگون، مانع از ورود نیروهای ارتش سوریه برای استقرار آتش بس، به حومه های جنوبی بیروت شود. رژیم خمینی می دانند که ورود نیروهای سوریه به این نواحی، احتمالاً تصمیم گیری دربار سرشوت گروهان ها را در اختیار سوریه قرار خواهد داد و به جلوگیری از فعالیت های آتی حزب الله در این مناطق و کاهش نفوذ جمهوری اسلامی در لبنان منجر خواهد شد. روشن است که استقرار نیروها در سوریه در حومه های شیعه نشین جنوب بیروت بر اساس هر طرح و توافق که صورت پذیرد، در مجموع به زیان جمهوری اسلامی و حزب الله خواهد بود و بر تحول آتی اوضاع به نفع دمشق و متحدان آن در لبنان، موثر خواهد افتاد.

در شرایط کنونی، گرایشات بنیادگرایانه مذهبی در جنبش ملی و مترقی لبنان، هر چه بیشتر به عامل منفی و بازنده تبدیل می شود. این گرایشات یکی از عوامل مهم تفرقه و چند دستگی میان نیروهای ملی و مترقی لبنان است. اتحاد همه نیروهای ملی و مترقی لبنان، اتحاد دو همگاری و همیاری آنها با سازمان آزادیبخش فلسطین و سوریه، در اوضاع و احوال بحرانی کنونی تا مل بسیار مهمی در مبارزه علیه امپریالیسم صهیونیسم و ارتجاع در منطقه لبنان خواهد بود.

ا را که رفقا در کشورهای سوسیالیستی، "درک از سوسیالیسم را وسیع تر و ژرف تر می نماید. بر بستر این روند، طبیعی است که بعضی از احکام کنسار گذاشته شوند زیرا محدودیت های تاریخی آنها، آنان را از توشیروسیاست خسته بود، و نسبتاً سیر تکاملی از ما رکیسم و نظرات خط آمیزی که به آن نسبت داده می شد، با بی نظرد شوشت.

هر آنچه که در جریان رشد نیروهای مولده کمک می کند، با منافع بنیادی خلق سازگار است. بدین جهت، از سوسیالیسم تا و مجاز است که در سوسیالیسم وجود داشته باشد. ... قضاوت زندگی بر اساس اصول مجردی مدل های اتوبیانی به جای در نظر گرفتن رشد نیروهای مولده، فقط بی اعتبار کردن ما رکیسم خواهد بود.

کنگره برپا رسته از احکامی که حزب کمونیست چین، انگشاد و درک آن از سوسیالیسم را تمسیق می بخشد، صحه گذاشت: ...

بقیه در صفحه ۳

بنیاد ۹۰مین سالگرد تولد لورکا

عاشقی از اندلس

"شعراستین یعنی عشق،
پایم سردی و فساد شدن"
(فدریکو گارسیا لورکا)

روز ۱۷ ژوئیه ۱۹۳۶ (۲۶ تیرماه ۱۳۱۵)، فرانکو و فاشیست‌ها در تحت فرمانش، علیه جمهوری نوپای اسپانیا شورش کردند. شهرگرا نادا (درجنس-سوب اسپانیا) به اشغال آنها درآمد و جناح آفا زنده. بنیادین فرما ن حکم جدیدگرا نادا، گورستان شهر، منطقه ممنوعه اعلام شد، حتی بستگان شهدا "حق" دفن اجساد عزیزان نشان را نداشتند، تنها کسی که از این ممنوعیت مستثنی ماند، نگهبان گورستان بود و او نیز دو هفته بعد، زگورستان روانه تیمارستان شد.

در همین روزها، شاعر آفا زاده مورده، فدریکو گارسیا لورکا، درگرا نادا به سر می‌برد. چند روز پیش تر، درمرا دریدا ضای خود را پای اعلامیه ضد فاشیستی جمهوری خواهان میهن پرست، گذاشته بود و دردمشنی آشتی‌ناپذیر خود با ددمشنی فاشیسم این چنین تا کید کرده بود: "من تا مغز استخوانم اسپانیاییم... اما درمن نفرتی است نسبت به همه آنها که، تنها به خاطر اسپانیایی بودن، خسود را بر ترا زدینگران می‌شمارند."

او می‌دانست که فاشیست‌ها در کمین اویند. هنگام سفر به گرا نادا، در ایستگاه راه آهن ما درید، با کتی حاوی چند نامه مرا به دوستی داد و توصیه کرد: "اگر برای من اتفاقی افتاد، تش بزن. او جمله دیگری نیز گفت: "این سرزمین با اجساد انسان‌ها مفروش خواهد شد."

روز ۱۶ اوت، گارسیا لورکا توسط فرانکیست‌ها بازداشت شد و سپیده دم سه روز بعد، شاعر بزرگ آخرین شعر خود را بخون گرم بر زمین سورا سپانیا نوشت. مرگ لورکا، همه بشریت بی‌شور و ترقی خواه را تکان داد. اما نخست مدای شاعر پیر و خردمند اسپانیا، آنتونیو ماچا در، طنزین آنداز شد:

درگرا نادا جنا بیتری رخ داد
می‌انید، درگرا نادا! ...
بیجا ره گرانادا! ...

فدریکو گارسیا لورکا، شاعر بزرگ اسپانیا، در سال ۱۸۹۸ در نزدیکی "گرانادا" زاده شد. ۱۸۹۸، سال شکست قطعی اسپانیا به مثابه یک قدرت استعماری در برابر آمریکا بود. پس از این تحول، در عین حال و اما ندگی حکومت ورنسج روحی مردم، اندیشه و ادب اسپانیا از خسواب برمی‌خاست. عشق، برنج به میهن، برای هنرمندان و نویسندگان انگیزه‌ای بود تا در آن سوی گرداب‌های یخ زده تاریخ، روندهای عمیق زندگی وهستی مردم را بچینند و بنویسند.

گارسیا لورکا، با آثار این نسل روشنفکران اسپانیایی پرورده شد. لورکا، آندلسی بود. در میان مردم آندلس با فرهنگ آنان آشنا شو و بعد به هرجای اسپانیا که می‌توانست سفر کرد تا آنچه در حافظه‌اش عریان شده مردم میهنش یافت. با ضمیر خود سرشته کسبید، فولکلور موسیقی، اجزاء اولیه هستی شاعرانه او بودند. زبان شعر او از چنان غنای فولکلوریک برخوردار بود که بسیاری خوانندگان و منتقدین ادبی، "ترانه‌های گولی‌ها" او را به جای ترانه‌های

خبرانه‌ها؛ خبرنگار و "بزرور" زرفسنجی پرسیدند:
"اگر یک حکومت کمونیستی در عراق به قدرت برسد، آیا ایران را برقرار می‌کند؟"
کمونیست را در مرز غریب خود تحمل می‌کند؟"
ورسنجانی پاسخ داد:
"اگر ما می‌دانستیم با سقوط مدام، کمونیسم در عراق روی کار می‌آید، این مقدار را فشاری نمی‌کردیم."

تیبکاری و ردالتی که در پاسخ این رویا مکار دریا چمران نهفته است، تکان دهنده و نفرت آور است. اما این هنوز بی‌تکلیف و قناعت اونست. خبرنگار تلوویزیون ایالتی از بی فرجی جنگ، از صدها هزار کشته و معلول و زویبارتی کشور می‌گوید: آنگاه می‌پرسد که آیا با زخم‌ها می‌تواند کسبید؟ و رفسنجانی با سنگدلی و نهیک چنان تیگمار حرفه‌ای و کهنه کار، لبخند زنان می‌گوید:

"آنها برای حقان می‌جنگند... البته تا زمانی که جنگ باشد، تلفات هم هست."
آری! اگر همه کشورهایمان شود و اگر همه مردم بنا شود، رژیم خمینی از پافتاری بر شعرا ارتجاعی، جنگ تا سرنگونی حزب بعث عراق، دست بر نمی‌دارد. اما... اما اگر ما که به قدرت رسیدن کمونیست‌ها در عراق پدید آمد، آنگاه رژیم ما دست تا دست از پافتاری بردار و دیگر در دنا مدام - یعنی کسی که رژیم به خاطر طاق کردنش صدها هزار انسان را قربانی کرده - بماند! مگر کیستند کمونیست‌ها که به قدرت نرسیدند نشان در عراق برای فقه‌های

کولی‌های آندلسی یکی می‌گرفتند. این نشان نگر سر خصلت عمیق مردمی آفرینش شهری گارسیا لورکا است. با بلونروا، شاعر بزرگ فیلیپین، در این باره گفته است: "شعرا و گران تا کران، لبریسر از رنج مردم است."

فدریکو گارسیا لورکا، پیش از هنرمند بودن یک انسان بود، انسانی مستعد، انسانی که هر چه راه‌یابیم نه مناسبات انسانی، آنداز می‌گرفتند. نیویورک، به هنگام اقامت یک ساله‌اش در سرد آن، آژما بشگاه این پیمان نبود. خیابان‌های تلوغ و غوغا زده شهر، سرما و آربود آرا می‌نداشت، توده انبوه و بی‌شکل مردم که بی‌وقفه در حرکت بود، بسره قلبی و سنگینی می‌کرد. هر کسی بی‌بسته با شتاب به سوی روان بود. هر کسی به جای می‌نگریست، هیچ‌کس به هیچ‌کس کاری نداشت! شاعر عزیز فیلیپین و بیگانه در ساخت و آهنگ زندگی این مردم می‌دید. با رها می‌خواست با بیست و نوزده: "با بیست و سه پیرامون خود بنگرید، آخردر شهر شما سپیده پیچیده است."

هنر و ادبیات

وما تا ایستاده است... و آسمان خراش‌های شما با برج‌های خود سردویی تفاوت قلب بر شعرا می‌بردند... این همه پنجره، با یکی در میان شما مجال آن را نداد تا از ابراهام لذت بردیا با نسیم نخوا کند، آیا بی نبردها اید که هم شما و هم ما شاین با این نبردگان نید، بردگان زمان؟"

گارسیا، انسان متوسط نیست. او با حساس قلبش دوست می‌دارد و با تمام وجودش نفرتی می‌ورزد... عشق به آنچه که انسانی است و نفرت به هر آنچه که نانی انسانیت است. عشق، مرگ و نفس‌سرت از استبداد، موضوعات اصلی شعروما یشتا همه‌های او است. قهرمانان تراژدی‌های او، در میان زده‌ای آشتی‌ناپذیر با محیط سردوسی روح پیرامون خسود می‌ایستند، می‌جنگند و با سرشتی غم‌انگیز می‌میرند. بگذار ما روزی نروستی غم‌انگیز را منتظر انسان باشد، ما با پدیدایستند و می‌یستند. از خلال همین عشق و مرگ حماسی است که گارسیا لورکا، به آینه‌سده روشن نظردخته‌اش: "کلمات من از شور و هیجان ملهم است. مرا اوها مبه‌کار روانی‌دارد... می‌دانم حقیقت با کسی نیست که نشان را دم‌تور می‌ورد و می‌گوید: "امروز، امروز، امروز"، بلکه حقیقت با کسی است که از مبه‌نخستین نور سپیده دم، چشم دوخته است."

همین چشم‌انداز روشن است که شاعر را با اشیای فراوان به سوی جمهوری می‌کشاند. اسپانیا از آغاز قرن ۱۹، بیخ انقلاب روزوا - دمکراتیک را تجربه کرده که همه سرانجامی تلخ بود داشتند. در سال ۱۹۳۱ با دناهای در اسپانیا برافراشت جمهوری خواهان پیروز شدند. در آوریل همان سال فدریکو گارسیا لورکا، مشتاقانه به رهبری جمهوری ملاقات کرد و بیخ سال بقیه عمر کوتاهی را به فعالیتی جوان و پرشمار خدمت‌گزار گذراند. طی همین دوران بود که گارسیا لورکا، عمیقاً به مسئولیت و تعهد خود به مثابه یک شاعر در عقابال سرنوشته جهان آگاهی یافت. او در همین زمان به نزدیکی خود بخش بی‌نهایت بشریت پی برورد و در همین زمان، برای همیشه، خود را متعلق به "حزب فقرا" اعلام کرد.

گارسیا لورکا، از ۱۹۳۱ به رهبری تا تریشرو دانشجوی "البارکا" برداخت، او همراهِ بی‌بش

شیکا رجا کم، از هستی مردم ایران بر اهمیت ترس است؟

رفسنجانی با چه زبانی حرف می‌زند؟

مگر نه این است که از روز پیدایش کمونیسم، کمونیست‌ها پیگیرترین رزمندگان طلسم آزادی، عدالت، بشریت و بهبودی بشریت بوده‌اند؟ مگر نه این است که کشور عظیم شوروی، این بنشینیان بزرگ آزادی خلق‌ها، حامل رزم قهرمانانه میلیون‌ها کمونیست در راه مردم شوروی است؟ مگر نه این است که کشور ما پس از انقلاب انکتیور در پرتو پیروزی کمونیست‌ها بر حکومت تزارها، از زخم‌سازم قرار داده‌ای اسارت آورو شدیدیات تزارسیم‌ها شد؟ مگر نه این است که کمونیست‌ها به مثابه سینه پرچم‌داران طلسم آزادی و رها شربت، رهبران حماسه‌های عظیم‌ترین بیستم‌از انقلاب اکترت‌ساز در هم‌گسستن فاشیسم، از انقلاب چین تا کوبا و ویتنام قهرمان بوده‌اند؟

مگر نه این است که کمونیست‌ها امروز در همه جا از السالوادور تا فیلیپین، از کره جنوبی تا فلسطین، علیه امپریالیسم و ارتجاع و برای رهاشی مردم از ظلم و جهل و خرافه‌های رزمندجان می‌بازند؟ مگر نه این است که کمونیست‌های ایسران در بیش از ۷۰ سال بیگانه‌علیه امپریالیسم و ارتجاع و استبداد، برای تأمین آزادی، استقلال و عدالت

دا تشویبان دانشگاه ما درید، با یک ما شین بسیاری کهنه، راه‌های اسپانیا را می‌پیمودند و بی‌دور دست‌ترین نقاط و دور افتاده‌ترین روستا‌ها سفر می‌کردند، به‌جای‌ها که بسیاری از جنگ‌جوشان و محرومان، نخستین بار رصحنه‌نمایش را می‌دیدند. فدریکو گارسیا لورکا و یاران جوانش، تا تری می‌آفریدند که برای توده مردم دربار ره‌توده مردم بود. فدریکو گارسیا لورکا تراژدی‌های معروف "شوروی خون"، "یرما"، "خانه بر سر آلبا" و... را در همین سال‌ها خلق کرد.

دوران خوبی می‌دانست: "ایده‌هنر برای هنر، بسیار بری‌رحم‌انه است، اگر عمیقاً دروغ‌نما شد. در عصر دراماتیک ما، هنرمند باید همراهِ ما مردم‌گریه‌کنند و همراهِ ما مردم‌بخندند." او اعتقاد داشت، "تا تری که تپش با معنویتش تا ریخ را احسان نمی‌کند، بسا سرگذشت مردمش بیگانه‌ست و نمی‌تواند رنگ اصیل دورنما و روح مردمش را با اشک‌ها و لبخندها پیش احساس کند، چنین چیزی حق ندارد، خود را تا سر بسا مد، این تا ترسیت، تا لاسرگرمی است یا جانی که در آن می‌توان کار و حشنتی انجام داد که به آن "وقت‌کنی" می‌گویند.

تا عبدالرحمان سال‌ها، موقع قطعی خود را نسبت به ایده‌آل‌های دموکراسی بیان می‌کند، با ره‌ها پای نامه‌های اعتراضی علیه ددمش فاشیسم علیه تدارک جنگ را دستینه می‌کند و در باره مباحث مختلف ضد فاشیستی علیه این پدیده مشهودا دسخن می‌دهد.

در سال ۱۹۳۶ به ایستگاه فدریکو گارسیا لورکا، گفتگوشی میان او و "خوزه دیا ز"، دبیرکل حزب کمونیست اسپانیا، صورت گرفت. "ما را ترزا لئون دوست نزدیک اسپانیا لورکا، بعدها نوشت: "اوبسه طوفان‌زاینده‌ای به سوی آرمان سوسیالیسم‌گرایش می‌افت."

لورکا در همان اواخر روی یک کمده کار می‌کرد. هنگامی که از ایده‌نما یشتا م‌هاش سخن می‌گفت، در برابر چرخش دست‌فردکنار سا حل روخا نه گام بر می‌داشتند. فقیروغنی - غنی می‌گوید: - چه قایق زیبای بی‌بروی رود می‌گذرد! نگاه کنید، نگاه کنید! چه نیلوفر قشنگی بر گران! رومی‌درخشند.

من گرسنه‌ام، من چیزی نمی‌بینم، خیل‌سی گرسنه‌ام!
گارسیا لورکا در حال پایان دادن به قصه خود، بسا ایمن عمیق فریاد بر می‌آورد:
- در آن روز که گرسنتی محسوسه، درجه‌سبان چنان انفجاری از انرژی معنوی رخ خواهد داد که بشریت تا کنون نشناخته است. شادی مردم را در روز انقلاب بزرگ حتی نمی‌توان به تصور آورد. و به نحوی که گوی از حرارت و شور و شوق سخن خود، به شگفتی آمده بود، شایدا شرم‌واندگی مزاح، آغا نکرد:
- آیا راست نیست که من مثل یک سوسیالیست واقعی می‌گویم.

در رهاج، درجه‌ای که به بیان او، "نیروهای غیر انسانی" می‌جنگیدند، او انتخاب خود را کرد. تمام هستی و نیروی آفرینشگر خود را در کف‌های "ندگه" عدالت برای همه، "بر آن حک شده بود. و درست به همین خاطر بود که فاشیست‌ها، بی‌کترین تردید، در برابر جوخه‌های عدالتش قرار دادند. "شعراستین یعنی عشق، پایم‌ودی، فدا شدن."

و پیشترت ایران، هزاران شهید داده‌اند؟ و سرانجام مگر نه این است که حزب کمونیست عراق، حزب فهدا، اسلام‌ادل‌ها، حیدری‌ها، و حزب شهیدان، سازمان پیگیرترین مدافعان طلسم آزادی و بهبودی مردم عراق است؟

این‌ها حقایق آشکار و مربوط به تاریخ قرن بیستم و سیمای امروز ایران و جهان است. ایسن حقایق البته دلایل نفرت و هراس‌ناخشان و تیبکارانی چون رفسنجانی‌ها را از کمونیست‌ها توضیح می‌دهند. معنای مشخص‌ترین گزاره‌ها و هذیان‌های جنون‌آمیز - که اگر ایران نا بود شود صدا می‌یابد و رود ولی اگر کمونیست‌ها بخوانند بیایند صدا می‌یابد - تنها با بررسی وضعیت کنونی رژیم خمینی قابل توضیح است. رژیم خمینی مدتهاست که در آدامه جنگ در مانده است و رفسنجانی برای رهاشی از مخمخه‌نیا زاده که با ریدگر بیگان‌اطمینان به‌دهنده جمهوری اسلامی اگر تبه‌بیش از او، که حد اقل به آنداز و اسلامی کمونیست است. و هم‌زمان روست‌کده‌ای گونسه اظهارات جنون‌آمیز، با انشأ و خرید کسبیری ۲۵۰ تن از رزمندگان فدائی، هم‌زمان می‌شود به رفقای دستگیرنده و طله‌های ناچسب "جاسوسی" و "تدارک دم‌گذاری". جیسا نده می‌شود بدین گونه عسدام گروهی دیگر از کمونیست‌ها می‌درین تدارک می‌شود. ارتجاع کامپ‌یران اگر در عرصه‌های بسا امپریالیسم جهانی تا ساگرا است، در کمونیسم ستیزی، جنگ طلسمی و غارت هستی خلق‌ها، بسا امپریالیست‌ها زبان مشترک دارد و رفسنجانی بسا این زبان سخن می‌گویند.

لهستان سوسیالیستی

ادامه اصلاحات رادیکال و اعتصاب

دراویل اردیبهشت ماه، در چنگار خاندانه صنعتی لهستان، تندآزادی از کارگران برای افزایش دستمزد و برخی مطالبات دیگر دست بوسی اعتصاب زدند، که مورد حمایت تبلیغاتی وسیع محافظ رسا نه‌های ارتباط جمعی امپریالیستی قرار گرفت. این اعتصاب تا که پیش از ۲ هفته طول کشید هر چند با عدم استقبال طبقه کارگر مردم لهستان مواجه شد، اما توانست به محملی برای تشدید جنگ روانی امپریالیستی علیه لهستان و سوسیالیستی بدل شود. وقوع این اعتصاب در عین حال واحدی بیانگر جدی بودن مشکلاتی است که مبتلابه این کشور است.

مهمترین اعتصاب، در کارخانه‌های ذوب فلز "نوا-هوتا" در جنوب کشور و در کارخانه‌های کشتی سازی گدا ننگ در شمال رخ داد. کارخانه ذوب فلز نوا هوتا ۱۵۰۰ اردیبهشت و کارخانه کشتی سازی در ۲۲ اردیبهشت کار را برای خود را از سر گرفته. ۴۰۰۰ اعتصاب در این موسسات در مواردی با دخالت میلیشیا، بدون مفا و مت جدی گردانندگان این اعتصاب در مواردی دیگر با گفتگوی مستقیم مقامات مسئول و امتضای بی پایان یافت. بنا به گزارش آژانس مطبوعاتی لهستان اکثریت کارکنان این موسسات تا پایان، از اعتصاب حمایت نکردند.

درخواست اعتضای بیون افزایش دستمزد در قبایل افزایش قیمت مواد غذایی و کالاهای مصرفی بود. قیمت این کالاها در اروپا اجرای برنا مه اصلاحات اقتصادی با لافزفته است. قیمت‌های رسمی پیشین نسبت به هزینه تولید کالا در سطح پایین بیینی قرار داشت لذا سوبسیدی بی بی بودجه کشور تحمیل می شد. دولت لهستان با افزایش فوری دستمزدها (مانند سال ۸۱-۹۸ که موجب تورم شده بود) موافقت نکرد، اما طمی بیانیهای در مورد اصلاحات، افزایشی حدود ۴۰۰ تا ۱۰۰ درصد در بسیاری از درآمدها و همچنین در سرویس‌های عمومی را متقبل شد.

سنگونی مطبوعاتی دولت در چپا رماه مه اعلام کرد که "اعتصاب خطرناک برای دولت سوسیالیستی نیست و اصلاحات اقتصادی را تهدید نمی کند" او گفت "وقایع کنونی تکرار ۱۹۸۰ نیست، آن زمان در نتیجه اشتباهات رهبری پدیده‌های بحرانی گسترش یافت و اعتراضی عادلانه طبقه کارگر که به شکل نفعی بروز کرد، علیه این سیاست‌ها و انحرافات گوناگون از برای تنگ سوسیالیستی و نبود اصلاحات سرچشمه می گرفت." اما "۱۱ مردود را غار فرم (که از نوپه ۸۸ شروع شد) زمانی که می توان به راحتی صرف زد و حرف‌ها هم شنیده می شود، به موجب دارو نه ساعتی او افزود که شباهت این اعتصابات با وقایع سال ۸۱-۸۸ یکی درخور برخی چهره‌های از زمان تکرار است و دیگری در مخالفت مستقیم غیر مستقیم برخی کشورهای غربی از طرق مختلف از جمله تبلیغات و تحریریهات وسیع رادیویی و مطبوعاتی آنها.

محافل رسمی غرب آشکارا در این کارزار شرکت دارند. کما چ سفیدار زبنا که بیاننده خود اعلام کرد که "ما در روزهای اخیر، با تکراری پیشرفت حوادث در لهستان را دنبال می کنیم." امپریالیست تلاش فراوانی به دنبال برپیدن تکراری کشور بیجان سیاسی پدید آورند "لخوا لسا" یکی از گردانندگان ملی اعتصاب است. در سخنرانی خود در برابر کارکنان اعتصابی گدا ننگ گفت "این یک درگیری ساده رفاهی محلی نیست، بنا به گزارش خبرگزاری فرانسه، تشکیلات غیرقانونی "همبستگی" با نظارت "والسا"، اخیرا یک کمک یک میلیون دلاری از کنگره آمریکا دریافت کرده است.

دقت رسی سی حزب کمونیست لهستان ضمن تاکید بر وجود مشکلات و لزوم حل آن به کمک کلکتیوهای کار، خواستار همکاری برای جلوگیری از خطر شد. دفتر سیاسی اعلام کرد "نباید اجازه داد دولت لهستان، با زار از کارکنان می شود و از مناجتای، نظم قانونی و انضباط موردتجا و زرقا رگربرد."

رهبران لهستان در هدف کنونی خود را پیشبرد اصلاحات، استقرار خودگردانی، بلورای لیسوم سوسیالیستی و توسعه همه جانبه دمکراسی در جامعه قرار داده اند. هم اکنون زمینه‌های بیشتری برای بیان نظرات گوناگون، با بتکارات و گسترش میدان فعالیت‌های اجتماعی فراهم می شود. پارلمان جمهوری مردمی لهستان در روز ۱۲ مه (۲۲ اردیبهشت) طرح قانونی اعطای اختیار فوق العاده به شورای وزیران برای تحقق مورا مول مرحله دوم اصلاحات اقتصادی در کشور را تصویب کرد. طبق این طرح، تا آخر سال جاری مسیحا با یدبسا توسعه اصلاحات، شرایط بهتر زندگی اهالی تا میسر گردد.

مشکلات کنونی لهستان نتیجه سیاست‌های نادرست اقتصادی و اجتماعی گذشته است که کشور است اقدامات را در دهه گریا نه در عرصه اقتصاد از یک سو منجر به جدمی‌های سنگین به بنایک‌های غربی و از

سوی دیگر کمبود کالاهای ضروری افت قدرت خرید مردم طی سال‌های اخیر شده است. الزامات عمیق اقتصادی، اجتماعی و معیشتی لهستان حکم می کند که اصلاحات رادیکال را، اجتناب ناپذیر سوسیالیست به گریا نه دنبال کرد. اما اصلاحات همرا به با گسترش دمکراسی و علینیت کوهبری لهستان نیز بر آن تا کیدارد، تنها راه مقابله با مشکلات و غلبه بردشواری‌های کنونی و هموار کردن راه شکوفایی سوسیالیستی لهستان است.

انتخابات فرانسه

شکست راست و راست افراطی

فرانسوا میتران رهبر حزب سوسیالیست فرانسه با ردیگر برای یک دوره ۷ ساله، به ریاست جمهوری فرانسه انتخاب شد. میتران پس از طی یک دوره سخت مبارزه انتخابی، با کسب ۴۲٪ آرا، در هنگام انتخابات فرانسوی، در دور دوم انتخابات شکست سختی برقیب "دست راستی" خود را که در عین حال نخست وزیر سابق فرانسه نیز بود، وارد آورد. در دور اول انتخابات با تبهجیک از کاندیدا، های ریاست جمهوری نتوانسته بودند اکثریت آرا را کسب کنند، لذا انتخابات به دور دوم کشیده شد.

در دور اول میتران ۳۳/۹ درصد آراک شیراک ۱۹/۷۵ درصد آرا را بدست آوردند تعداد آرا لوپن ۱۱/۱۰ درصد آرا را، قدرت طلبی و نژاد پرست که راست ترین محافظ امپریالیستی فرانسه را نمایندگی می کند، افزایش غیر منتظره‌ای داشت. حزب کمونیست فرانسه نسبت به دوره‌های پیشین از تعداد آرا ی دهندگان کمتری برخوردار گردید و ۶/۸۷٪ آرا را تصاحب نمود. بیش از ۲ میلیون نفر از مردم فرانسه به کاندیدای حزب کمونیست رای دادند. باید یاد آور شد که علیرغم بهره‌گیری رای دهندگان فرانسوی از سیستم انتخابی آزاد، تصویفات خاصی برای برخی گروه‌ها و اجتماعات در قانون اساسی وجود دارد. از جمله اینکه کارکنان خارجی کسبه تعدادشان در فرانس قابل توجه است و اکثر آنها از حزب کمونیست فرانسه رای می‌کنند، از دادن رای محروم هستند. "لوپن" نژاد پرست درست در همان مناطقی که کارکنان خارجی زیادی ساکن هستند با بهره‌گیری از تبلیغات علیه کسبه غیر فرانسوی توانست آرای زیادی تصاحب کند.

حزب کمونیست فرانسه در دور دوم انتخابات طی فراخوانی از همه کمونیست‌ها، هواداران و رای دهندگان به حزب خواست که به فرانسوا میتران نامزد حزب سوسیالیست رای دهند تا شکست شیراک راست، فدرسوسیالیست، فددمکرات و تندمطلبی انتخابات شکست بخورد. حزب اعلام کرد که اگر شیراک پیروز شود حقوق بگیران، بازنشستگان، بیکاران، جوانان، دمکراتها، ضد نژاد پرستان، صلح‌طلبان، زنان، مردان و چپ‌انحاز قدرت نمایی آن قرار خواهند گرفت. حزب اعلام کرده بود که نتایج رای گیری در دور اول نشان می‌دهد که اگر آنها کاندیدای که در دور اول کاندیدای حزب کمونیست رای دادند در دور دوم شرکت نکنند، پیروزی راست و راست افراطی حتمی است. نتایج دور بعدی انتخابات این ارزیابی حزب را ثابت کرد. حزب کمونیست فرانسه این حقیقت را اعلام داشت که "برای ما خوشحال کننده نیست که کمونیست‌ها و آنها که به کاندیدای ما در دور اول رای داده اند، برای خود را به میتران بدهند، میتران که در سال ۱۹۸۲ به تعهد خود پشت کرد و در تجدید سیاست خود دستم غیر قابل تحملی به میلیون‌ها حقوق بگیر و بازنشسته و بیکار و وارد آورد. حکومت ۷ ساله او برای کسانی که انتظار آزادی عمل در کارهایشان را داشتند یکی از بدترین حکومت‌ها بود. میتران و شیراک مشترکا در تلاش داشتند تا برای فوق تسلحاتی خاندان ویران کن و خطرناک همدا شدند. حزب کمونیست فرانسه تصریح کرد که "رای به میتران به هیچ وجه نباید شومی ایجاد کند. راست ما برای این است که مانع پیروزی شیراک و لوپن شویم، حزب، کوچکترین تعهدی در قبایل سیاست‌های میتران به عهده نمی‌گیرد. فردا حزب کمونیست بزرگترین نیروی پوزیسیون خواهد شد. ما مجبور خواهیم شد در مقابل سیاست‌های او محدودیت آزادی‌ها، زوال ملی و سیاست فوق تسلحاتی باستیم."

به برنامه‌های

رادپوزحمتکشان ایران

گوش فرادهید

انتخابات، ناینگر...

"متخصصین و مجریین در امر انتخابات معتقدند اگر تمام ساعات روز را برای گیری در پسابی صندوق، صرف وجود داشته باشد، امکان اخذ آرای در حدود ۱۵۰۰ یا حداکثر ۲۰۰۰ عدد وجود دارد. در حالی که در تهران صندوق‌ها طی ۴۰۰۰ رای به کسب آرا می‌شود (رسالت ۶۷/۳/۷)."

نظر متخصصین مورا ستنا دنیا هنر، دورا واقع نیست. اگر اذخه‌های با توجه به مدت زمان لازم برای نوشتن رای، مهرشنا سنا مه غیره، ۳۰ تا نیمه قرض شود، در طول ۱۴ ساعت، تنها می‌توان ۱۶۸۰ رای اخذ نمود.

این تنها، بیانشگرخی ا ز حقیقت است، تمام حقیقت آن است که شکار چپان آرا در حوزه‌های انتخاباتی به درسیاری از ساعات روز، به گردان شدن تسبیح و شکار رنگی اشتغال داشته اند و آرای واقعی اخذ شده در تهران بسیار کمتر از یک میلیون و سیصد هزار است.

اگر در نظر آوریم که در تهران به علت حساسیت طرفین، امکان تقلب به مراتب کمتر از شهرستانها نبوده، آنگاه درخوا هیما رات که وزارت کشور خبیستی در اعلامی ۱۷ میلیون رای ماخوذه، چه جسابارت و قیحا بنا به بخرج داده است.

وزارت کشور برای آن که ۱۷ میلیون رای کاذب را به حساب عنا مگروش به فرما "بیت امام" بریزد، می‌بایست آنها را از جنگ "رسانت" کسبه در سرت آرا، دست کمی از با ندمقابل ندادارد، در آورد و این امر بدون زدوخورد و درگیری در پای صندوقها امکان پذیر نبود. اخبار در پای فتمی موبدان است که در بسیاری از حوزه‌های انتخاباتی، از جمله درسا و، زاهدان، ساری، رودسر، گنجه‌گیلو و بیویرا احد چپا رحال را بختیار می، نقرسیرین، مومسرا و خدا بنده درگیری‌های متعددی بین باندهای وابسته به جناحین روی داده است.

با زار داغ خود افا گری‌ها که در فاطمه مرحله انتخابات، به اوج رسیده بود، بعد از مرحله دوم سرد نشد و طرفین به افشای یکدیگر و دشنام مگوشی متقابل ادامه دادند. با اطمینان تا جوری است معسروف ضمن پیوندادن تلویزی جناح مقابل به جرسپان مهدی‌ها شمی، برده از زار تا زاره ای بر داد و با اعلام این خبر که برای امیلی توسط طرفداران میسدی ناشی به طرز فحش بی به قتل رسیده است (رسالت ۶۷/۱/۱۶)، گوشه دیگری از بیای هی رژیم فقها را بر صلا ساخت.

روزنا مهرسالت دوروز قبل از انتخابات، طی مسرقاله‌ای تحت عنوان "اسلام، امریکای رای بهیتر بیشتا سم"، سران جناح مقابل را با عبارتی نظیر "خود فروخته"، "دین به دنیا فروش"، "ریشه‌های فساد و فحشه"، "کسانی که حین ارتباط با عوامل و جاسوسان امریکا، شما رفدا امریکای را داغ ترا زهمه انقلابیون مطرح می‌کنند" و... توصیف کرد. واژ پرچم امریکا، عبارتی قالب تن "شیری" و محتشمی دوخت و با آرا رای روشن، متقابلا، آنها را مظهر "اسلام امریکای" معرفی کرد (رسالت ۱۲ فوروردین). این روزنا مه به مسابقه دشنام مگوشی و افشاگری با کبیان و اطلاعات که به تریبون جناح مقابل بدل شده بودند، تا پایان این دور دوم انتخابات ادامه داد و هنوز هم ادامه می‌دهد.

این امکان را برای مردم فراهم آورد که چهره کریه جناحین حزب الله را پیش از پیش بشنا سند و درجه ابتدال و نشاط اخلاقی این مدعیان دروغیمن اخلاقی و معنویت را با وضوح بیشتر ببینند. و این امر نمی‌توانست با بهنگارانی خمینی شود، خمینی که قبلا آخوندانصار را برای رسیدگی به شکایات طرفین ما مورد کرده بود، بخش اعظم سخنرانی عید فطر خود را به نصیحت برای دست شستن از "شهوات نفسانی" اختصاص داد و جناحین را دعوت به آرا مش نمود. او بی‌شرمانه زنا بیج انتخابات را تظهار رضا یت کرد و این در حالی بود که نما ینسده او (انصار) اعلام صحت نتایج انتخابات را ناشی از "مصلحت نظام" دانسته بود.

کار دشنام مگوشی سران منط و فروما به رژیم به یکدیگر تا بدانجا به لا گرفت که‌ها شمی رفتنجان را ناگزیر به پذیرش ما هیت عقب مانده و "حتمی" جناحین حزب الله نمود. او در نما زجمعه تهران برای جلوگیری از روند افشاگری‌ها و درگیرهای جنون آمیز گران دریده چشم‌کام، و به اقتضای مصلحت نظام، داد به دهندگان به خود افشاگری‌ها "وحشی" و "خا شن" به اسلام و انقلاب نامید.

برگزاری انتخابات با مجلس ارتجاع، به ترتیبی که ذکر آن آمد، تنها برای سردمداران رژیم کسبه در منطق‌شان توسل به روسیله‌ای برای دستپا سی به هدف مجازات، قابل توجه است. اما از دیدگاه مردم، قطع نظر از غلبه یا ن آرا جناح حکومتی، انتخابات مجلس سوم آیینی بود که در آن تصویر رژیم تبا نه شده، مترجع و وحشی، بار دیگر بروشنی منعکس گردید.

افغانستان:

درا راه اجرای قرارداد زئو

با خروج اولین واحدهای قوای شوروی از خاک افغانستان در بیست و پنجم اردیبهشت، قرارداد زئو پیرامون افغانستان وارد مرحله اجرایی گردید.

اتحاد شوروی با آغاز اجرای مسئولانه تعهدات خود مبنی بر عودت نیروهای خود از افغانستان چشم انداز حل مشکل آن کشور را هموارتر کرده است. قرارداد طی ۱۵ روز اول یعنی تا تاریخ دسامبر سران اتحاد شوروی و آمریکا، بیش از یک سووم نیروها و تا ۳ ماه، نصف آن و پس از ۹ ماه، کلیه قوا را از افغانستان به میهن خود بازمیگرداند. همزمان با خروج نیروهای شوروی، دولت‌های اتحاد شوروی و افغانستان، طی اعلامیه مشترکی با ردیگر ضرورت عدم دخالت از خارج در امور داخلی افغانستان را مورد تأکید قرار دادند. در اعلامیه آمده است: " ... امروز که خروج ارتش شوروی از افغانستان آغاز می‌شود، اتحاد شوروی و جمهوری افغانستان به سرانجام اهداف دوستی و تاریخی میان دو کشورنا کید دارند. این دوستی در طول سالهای سخت در افغانستان با در پیخته شدن خون میهن پرستان افغانستان و با نترسان سبوت‌های لیست‌های شوروی تحکیم یافت و با فتوحات جدید شده است."

با تلاش‌های مسئولان و اعطاف‌های چشمگیر دولت افغانستان در رابطه با انجام مأموریت‌های مهم و جنبین خروج قوای شوروی، اکنون دیگر هیچ توجیهی برای ادامه خون‌ریزی و جنگ و کشتار و کشتار برای نیروهای ضد انقلاب و مداخله‌گران، وجود نخواهد داشت. ولی علیرغم این، سران به اصطلاح "ائتلاف هفتگانه" با در هر گونه اعطاف و امتناع از همکاری با نامائیدگان سازمان ملل متحد، اعلام کرده اند که حتی در جریان خروج قوا، به جنگ علیه آنها ادامه خواهد داد. مفهوم روش سران این اعلام است: "برای مدتی طولانی همین جا بنامائیدگان و خونریزی ادامه می‌یابد". نیروهای اپوزیسیون افراطی مسلح (ضد انقلاب افغانستان) در روزهای آغاز خروج سربازان شوروی، با موشک باران و تفجار بمب در شهرها که با بهر عم خود، تلاش کردند بر رعب و اضطراب مردم بیفزایند، تا کنیک آنها را علیرغم تحویل ده‌ها قربانی و خسارات فراوان، به زودی بی‌اثرند. اکنون ضد انقلاب روی تصرف مناطقی که قبلاً زیر پوشش مشترک مخالفین سربازان شوروی و افغان بود، حساب باز کرده است و شاید در آینده با جرم قوی‌تر، سودهای بیشتری با بد، ولی قابلیت ارتش افغانستان برای دفاع و مقابله، که هم‌هرا بران افغانستان و هم‌تخصصین نظامی شوروی بر آن تا کید دارند. این محاسبه را بر هم خواهد زد. در این شکی نیست که تا مدتی افغانستان درگیر جنگ داخلی خواهد بود ولی دو موقوت و دائمی است: "ضد الحاق" که پای قرارداد زئو را امضا کرده است. چه انداز به تعهدات خود عمل کند و آمریکا نیز به عنوان یکی از دو کشور بزرگ تضمین کننده اجرای قرارداد. چه انداز حمایت خود از گروه‌های مخالف دولت افغانستان دست بردارد. آمریکا علیرغم اینکه ظاهراً از آغاز خروج نیروهای شوروی از افغانستان، "حسن استقبال" کرده و آن را "اقدام تاریخی" خوانده است، در عین حال اعلام کرد: "حمایت بی‌الات متحده از گروه‌های مخالف دولت یا برجا خواهد بود."

با یاد میدوای بود که استقرار نیروهای ناظر سازمان ملل متحد که به زودی صورت خواهد گرفت به اجرای موافقت نامه ژنو کمک بکنند و در چارچوب برتباط همگامی‌های همه جانبه سازمان ملل متحد، کشورهای مختلف به ویژه کشورهای دوست افغانستان، به احیاء اقتصاد جنگ زده افغانستان با یاری رسانند. در همین رابطه است که در اعلامیه مشترک اتحاد شوروی و افغانستان تا کید شده است که: " ... دو کشور با ماده استحکام میبخشند و در شان ادباً همکاری در تمام سطوح میان خود هستند و کشور شوروی در آینده نیز همگامی‌های اقتصادی خود را به افغانستان افزایش خواهد داد. ما دگی خود را برای ادامه کمک‌رسانی به افغانستان برای روبرو کردن زندگی افغانستانی‌ها فراری که از پاکستان و ایران بازمی‌گردند، اعلام می‌دارد. ... اتحاد شوروی و افغانستان بر این باورند که هر چند که انجام مذاکرات کامل شما مچیت مربوط به موافقت نامه ژنو، امکان دستیابی به حل سریع‌تر ... مشکلات افغانستان را فراهم‌تری کند."

با جمع آوری کمک‌های مالی
فدائیان خلق را در انجام وظایف انقلابی خود یاری دهید.

جشن اول ماه مه

در جهان و ایران

در اول ماه مه سال، در قش همبستگی جهانی کارگران و زحمتکشان، دیگر با بربرسی زمین به اهتزاز درآمد.

زحمتکشان جهان جشن بین‌المللی روز کارگر را با نظرات، راه‌پیمایی‌ها و میتینگ‌های خود را برگزار کردند. آنها با ردیگر عزم را سخ خود را برای تحکیم یکپارچگی مقوف توده‌کار، جهت مبارزه در راه صلح، سوسیالیسم، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی و اقتصادی اعلام کردند. گزارش کوتاه زیر نمونه‌هایی است از نظرات میلیون‌ها زحمتکش در سراسر جهان:

در کشورهای سوسیالیستی، که طبقه کارگر در حاکمیت قرار دارد، مراسم اول ماه مه با شور و شوقی که تنها در خور یک جشن عمیقاً توده‌ای است، برگزار گردید:

اتحاد شوروی: در مسکو، جشن اول ماه مه با جاری شدن سیل میلیون‌ها مردم، از کودکان و پیران و جوانان در صف‌های منظم با بیرق‌های سرخ و گل‌های رنگارنگ به سوی میدان سرخ برگزار شد. شعارهای:

زنده باد اول ماه مه روز همبستگی بین‌المللی زحمتکشان
"بگذار آموزش‌های انقلابی مارکس به طور گسترده در زنده‌ها شود و تکامل یابد"
با "هورای" بلند را هیما یان و حاضران در میدان سرخ روبرو گشت.

واژه‌های مورد تأکید در شعارها عبارت بودند از: "تواندیشی"، "دمکراسی"، "بازسازی" و "توسیع".
فرانسه: کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی به مردم مه‌ماست اول ماه مه چنین بود: "رفقا، با تمام نیرو به پیش برای بازسازی، دموکراتیزه کردن جامعه و اصلاحات اقتصادی رادیکال".
مراisons: علاوه بر مسکو، در سایر شهرها و روستاهای شوروی نیز، شور و شکر برگزار شد.

منتشر شد

شماره ۲۱ نشریه آموزش‌های از انقلاب سوسیالیسم، منتشر شد. در این شماره ۶ مقاله بسیار عناوین زیر به چاپ رسیده است:

- ۱- اکتیویسم و روش‌های بخش طبقه کارگر: این مقاله توسط ک. پانتین، سردبیر مجله "طبقه کارگر" در فرانسه، نوشته شده و از شماره ۳، سال ۱۹۸۷ همین مجله برگرفته شده است. ای. ک. پانتین در آغاز مقاله می‌نویسد: "تعیین اهمیت هر رویداد تاریخی، به ویژه رویدادی چون انقلاب اکتبر، همیشه تعیینی است از زاویه و همه آن حرکت و رشد و تکامل تاریخ جهانی است. هر پیرامون رویداد مورد مطالعه، گام‌نویسی می‌شود. مطالعه گذشته‌تاریخی در صورتی اهمیت خواهد داشت که محقق بتواند از این رویداد آینه‌ها به نقطه تمدن، باقی‌مانده زمان معاصر را به روشی استفاده کند. ستودنی و بنیادین بر خورد اجتماعی و وقتی از نوع رابطه معکوس بردارد. در درک اهمیت تاریخی اکتیویسم کبیر نیز کار بردین منوال است."

۲- سخنرانی کس‌ها ل دبیرکل حزب کمونیست آمریکا:

این سخنرانی در جلسه دیدار هم‌هرا انجمن‌ها و جنبش‌های شرکت‌کننده در مراسم هفته‌های سالگرد انقلاب اکتبر، ایراد شده است.

۳- سمت‌گیری سوسیالیستی در برتوتوتفکر نوین سیاسی:

این مقاله که از نشریه "آسیا، آفریقا، امروز" شماره ۸ سال ۱۹۸۷ برگرفته شده است، حاصل مباحثه دوتن از خاورشناسان اتحاد شوروی: گئورگی ایلیچ میرسکی و ولادیمیر فئودورویچلی است.

۴- تحلیل درس‌های سال‌ها بحران: مقاله فوق توسط ک. پسیلو، دبیرکل حزب کمونیست سربلانتا نوشته شده و از مجله صلح و سوسیالیسم، شماره ۷، سال ۱۹۸۷ ترجمه شده است.

۵- تمرکز مباحث و مبارزه طبقه‌ای در حال تحول: مقاله فوق نیز به قلم کس‌ها ل بوده و از مجله مسور سیاسی، نشریه شورویک حزب کمونیست آمریکا، شماره ۱۸، اوت ۱۹۸۷، ترجمه شده است.

عبارت طبقه کارگر به معنی عمده‌ترین تکیه‌گاه اجتماعی ما در کسبیت‌نشینان است؛ این مقاله از کتاب "میان‌تئوری و تاکتیک"، مارکسیست-لنینیستی، اجزای کمونیست چاپ سال ۱۹۸۵ برگرفته شده است.

به یاد رفیق قهرمان روز به

درست سی سال پیش، ساعت ۴ با صدای ۲۱ اردیبهشت، در کرک و میشی صبح بهاری، مردی که پای محرومش را به کمک عصا می‌کشید، با سری آفرشته، به سوی جویبه عدا مره می‌سپرد. در برابر نگاه بی‌غشوروش صاحب منصبان خاشاک‌ریش‌شاه، از زنده، با بختیار، میسر، زیبایی و مجدی، تاب نیاوردند و سربزه زیر افکندند. آفسری که می‌خواست چشمهایش را ببندد، در مقابل او ایستاد و پیشرفت داشت: من از سرباز نمی‌هراسم. صدای تند آسایش، سکوت مرکبای رسیدن تیرا در هم شکست: وظیفه من به پایان رسید. زنده با حزب توده ایران! زنده با دموکونیسم! آتش! و غرش گلوله‌ها با این آخرین کلمات در هم می‌خشد. قلبی که برای آینده ایران می‌تپید آرام گرفت. خسرو روزبه‌ها خوش شد. مردی که در شهادت جا نگذاشت سرا سرا ایران در سکوت گریست.

خسرو روزبه‌ها این انقلابی نشسته، میهن پرست پرشور و کمونیست قهرمان در عین حال یکبسی از استعدادها و برجسته‌علمی و فرهنگی میهن ما بود. هنوز در کلاس پنجم متوسطه بود که سرانه‌ای در زمینه حل معادلات درجه دوم و در جارجا عالی از طریق تسلسل نوشت. در دانشکده آفسری، برجسته‌ترین دانشجوی دوره خود بود که بلافاصله پس از فارغ‌التحصیلی، چندین دوره افسر تربیت کرد. بیست و ۲۰۰ کنفرانس علمی و نظامی در همین دوره، در دانشکده‌های مختلف برگزار کرد و ۱۶۰۰۰ کتابت نظامی، فنی و ریاضی تا تلفیق نمود. روزبه‌ها خیلی زود به مبارزه انقلابی گام نهاد. در دود ۱۳۲۲ عضو حزب توده ایران شد. او از جمله بنیانگذاران "تنگیلات افسران آزاد" بود. با پیوستن به حزب توده، در کلاس سازمان‌نگاری داشت. این نخستین سازمان نظامی انقلابی ایران را به سلاخی نیرومند در مبارزه با استقلال و آزادی ایران تبدیل کرد. روزبه‌ها به شخصیتی مردمی و بسیار با نفوذ داشت. آن گونه که در هر جا که حضور می‌یافت و کار می‌کرد، گروه‌ها و تشکیلاتی با او می‌شکستند. او را انسان دوستانه پوشش جلب می‌نمود. نفوذ این مبارز برجسته تا بدانجا بود که در قهرمانی روزبه‌ها را نشانی سربازان زندان‌های قزل قلعه و حوضت‌منشیه که مدت کوتاهی او را دیده بودند، در سربازخانه‌های خود در سوگش گریستند.

روزبه‌ها از آن شمار زندگان بود که در مبارزه با دشمن حتی یک لحظه او را دست نمی‌دهند. سال ۱۳۲۴ که قصد دستگیری او را داشتند، مخفی شد. اردیبهشت ۱۳۲۶ زندان کرکخت و با ردیگر زندگانی مخفی را شروع کرد. آذر ۱۳۲۹ که به ۱۵ سال حبس محکوم شده بود، برای بازماندن از زندان فرار کرد. او را چندین بار از کودتا و آمریکا بی‌امردان، در سخت‌ترین شرایط بی‌گداری و بی‌پولی ۵ سال مبارزه کرد. روزبه‌ها انقلابی‌ای بود که عمیقاً آشنا به اصول مارکسیسم لنینیسم و شیفته سوسیالیسم: "اگر شاق و شیفته سوسیالیسم هستم، با تمام عقل، شعور، منطق و درایت خود، برتری اصول آنرا بر برتری‌ها احسان‌کننده‌ام" و با لاف‌ها و وزمنده‌ای بود که علیرغم همه دشواری‌ها و سختی‌ها، علیرغم ضعف و تردید عده‌ای از یاران نیمه راه و علیرغم شکنجه‌های حیوانی و تهدیدها و تطمیع‌ها، مردانه بر آلمان خودپای فشرد، ایستاد و جان سپرد. در آخرین روزهای زندگی‌اش و در رسیدن دگماط نظامی‌ها به قهرمانی او، از زنده ماندن مشروط به هتک حیثیت، تن دادن به بی‌پستی، گذشتن از آبرو، با نهادن بر سر عقاید و آرمان‌های سیاسی و اجتماعی باشد، مرگ صدمه‌بران شرف داد.

دشمنان طبقه کارگر و خلق ایران - چه سرمدان - را ن رژیم آمریکا با شاه و چاه خوندن‌های حاکم‌مدر جمهوری اسلامی - بسیار کوشیده اند تا سیمای پاک این کمونیست قهرمان را در افکار عمومی دگرسان جلوه دهند. اما ما با خسرو روزبه، کمونیست قهرمان، و عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران، با هم بحث همه رزمندگان آزادی و بهر روزی مردم‌بوده و خاطره ماندگار او به ما بیکی از درخشان‌ترین چهره‌های نهضت کمونیستی و جنبش خلق ایران برجیده دل همه انسان‌های شریف و آزاده ثبت شده است. □

آدرس: اتریش
Pfl. 10
1091 WIEN
AUSTRIA

حساب بانکی
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
NR. 029 10701 - 650
DR. GERTRAUD ARTNER

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی جمهوری اسلامی